

ASTRO*INTELLIGENCE

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE

Astrologische kennis en tekst van
LIZ GREENE

Programmering van
Alois Treindl

**Dit horoscooprapport mag alleen in de gedrukte,
papieren vorm worden verkocht. © Astrodienst AG**

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE

voor

Joanne K. Rowling, geboren 31 juli 1965

Nr. 100910008.001

Aries Astro-Services
Plaat 2, 1261 LH Blaricum
Tel/Fax 035-6424554 E-mail post@ariesastro.nl

Copyright Liz Greene and Astrodienst AG. Version 1.12

INHOUDSOPGAVE

I. Inleiding

II. Het psychologisch type

Een vriendelijk en beschaafd karakter * Leren omgaan met emotionele behoeftes * Een gezond lichaam en een heldere geest

III. De spelers in het verhaal

Een kind met heel veel toewijding * Een conflict tussen binnen en buiten * Verlangen naar een wereld vol dromen * Vertrouwen in de toekomst * Intuïtief erg begaafd * Leren omgaan met sterke emotionele behoeftes * Een intens gevoelsleven en een sterke wil * Gevoelig voor lijden * Trouw aan een innerlijke stem * Zichzelf tot een soort mythologische figuur weten te maken * Een overmaat aan eigenzinnigheid * Stilletjes aanbeden willen worden * Het belang van zelf belangrijk te mogen zijn

Een kind dat van schoonheid houdt * Een jonge estheticus * Onzichtbare hartstochten * De waarde van instinctief reageren op prijs leren stellen

IV. Emotionele behoeftes en patronen in relaties

Ik wil orde om me heen! * Speciale behoeftes in relatie tot de ouders * Vader als bron voor creativiteit en inspiratie * Moeder als bron van emotionele kracht

V. Angsten en onzekerheden

De angst om anders dan anderen te zijn * Een individu worden gaat niet vanzelf

VI. Kijken naar de toekomst

Een holistische benadering van kennis * Een stempel op de wereld drukken

I. INLEIDING

Uw kinderen zijn niet uw kinderen.

Ze zijn de zonen en de dochters van het verlangen van het leven naar zichzelf.

Ze komen door u, maar ze zijn niet van u.

En al zijn ze bij u, toch behoren ze u niet toe.

U mag ze uw liefde geven, maar niet uw gedachten.

Want ze hebben hun eigen gedachten.

U mag hun lichaam onderdak bieden, maar niet hun ziel.

Want hun ziel verblijft in het huis van morgen, dat u niet kunt bezoeken, zelfs niet in uw dromen.

U mag er naar streven aan hen gelijk te worden, maar niet proberen om hen aan u gelijk te maken.

Want het leven stroomt altijd voorwaarts, en blijft niet talmen bij gisteren.

- Kahlil Gibran, De Profeet

De meeste ouders willen hun kinderen graag het beste geven dat ze kunnen bieden, op ieder niveau. Maar wat is dat, "het beste"? Minder verlichte ouders zien in hun kinderen het symbool van alle verloren mogelijkheden van hun eigen jeugd. Zij hebben geen beeld van een toekomst die voor het kind het meest geschikt is, maar hebben voor haar een toekomst op het oog die ze zichzelf wensten. Meer verlichte ouders zullen de wijsheid van Kahlil Gibran's woorden begrijpen. Ze herkennen hun kind niet alleen als een symbool van een nieuw leven, maar zien het ook als een kostbaar geschenk, iemand om voor te mogen zorgen: een ziel met een unieke individualiteit, die een levensreis begint waarbij niets van tevoren vastligt. Kinderen hebben hun eigen innerlijke blauwdruk voor het leven, onafhankelijk van externe factoren. Binnen elk gezin zullen twee kinderen - gegeven dezelfde ouders en dezelfde sociale en economische achtergrond - ieder vanaf hun eerste levensdag verschillende persoonlijkheden hebben en op verschillende manieren op de wereld om hen heen reageren. Kinderen zijn geen blanke formulieren, die de omgeving kan invullen. Als we onze kinderen "het beste" willen bieden moeten we hen eerst leren kennen, voordat

we hen zo effectief mogelijk kunnen steunen in bovenal hun eigen behoeftes, die uiteraard anders zijn dan die van hun ouders.

Veel nuttige informatie over het opvoeden van kinderen kan gegeven worden door vrienden, familieleden, doktoren en kinderpsychologen. Ook het aanbod van beschikbare literatuur op dit gebied is ontzettend groot. Maar algemene regels over het ouderschap kunnen de unieke persoon die elk kind is, niet voldoende tot zijn recht laten komen. Hier kan de astrologie een diepgaande en creatieve bijdrage leveren aan ons begrip voor onze kinderen - en daarmee ook tot ons begrip van het kind dat we zelf eens waren. De geboortehoroscoop van een kind is een kaart met allerlei patronen en mogelijkheden, die al vanaf het moment van geboorte in dat kind aanwezig zijn. Als een volwassene naar zijn of haar geboortehoroscoop kijkt, hebben veel van deze mogelijkheden een bepaalde vorm gekregen. Dat heeft te maken met de opgedane levenservaring en met de keuzes die gedurende vele jaren steeds weer gemaakt zijn. Tijd, omstandigheden en relaties met anderen maken dat potenties vaste gedragspatronen en levenshoudingen worden. De ontplooiingsmogelijkheden van een kind kunnen heel gemakkelijk onderdrukt worden door allerlei eisen die binnen het gezin gesteld worden, en die met elkaar in tegenspraak zijn. Ook kunnen ongunstige omstandigheden hun ontplooiing belemmeren, terwijl er ook kans is dat de mogelijkheden van het kind simpelweg niet onderkend worden. Een kind in zijn jeugd al aanmoedigen om zijn mogelijkheden te gebruiken kan het helpen meer vertrouwen in zichzelf te krijgen, en geeft hoop op een toekomst die authentiek is, en bij hem of haar past. Dat geeft later weer meer geluk en levensvervulling.

Ook kinderen kennen hun innerlijke conflicten en onzekerheden en het is, net als voor volwassenen, gezond en heel gewoon om zo nu en dan eens bang te zijn. Maar elk individu heeft zijn eigen manier om met angst om te gaan, en sommige verdedigingsmechanismen worden niet altijd herkend. We zijn niets steeds in staat om de taal waarin de angst van onze kinderen zichtbaar worden te begrijpen, omdat we zelf niet precies dezelfde angst

voelen. We lopen de kans de spot met hun benauwdheid te gaan drijven, of we gaan proberen ze te "genezen" op een manier, die totaal ongeschikt is voor het kind. De geboortehoroscoop weerspiegelt niet alleen aangeboren eigenschappen, maar laat ook de manier zien waarop een individu probeert zichzelf te beschermen tegen de onzekerheden van het leven. Als we inzicht krijgen in de aard van de angst van een kind kan haar dat enorm helpen om een innerlijk gevoel van zekerheid en durf te krijgen. Ieder kind heeft ook een hoogst persoonlijke manier om zijn gevoel van liefde en genegenheid te tonen, en zijn emotionele behoeftes zijn vaak heel anders dan die van zijn ouders. Het ene kind kan heel erg gesteld zijn op lichamelijke uitingen van liefde, terwijl het andere kind meer rationeel ingesteld is, en wil dat liefde blijkt uit met elkaar praten en het laten merken van echte interesse in zijn of haar denk- en leefwereld. Soms kan dit verschil in beleving leiden tot pijnlijke misverstanden tussen ouders en kind - en beide kunnen zich dan onbemind voelen, gewoon omdat hun manier van liefde tonen zo verschillend is. Inzicht in de unieke emotionele aard van een kind kan ons helpen om bruggen te bouwen, waardoor we liefdevoller en toleranter met onze kinderen om kunnen gaan.

Onze kinderen maken ons heel erg bewust van de continuïteit van het leven en geven ons hoop voor de toekomst. Beter dan proberen als ouders "perfect" te zijn of onze kinderen als "perfecte" kinderen op te voeden, kunnen we ons best doen om het recht van het kind een individu te zijn te respecteren, en het daarin te steunen. Dat maakt een relatie mogelijk die wederzijdse waardering en erkenning inhoudt, een relatie die voedend is en heelt, in plaats van verkramp, verstikt en onzeker maakt. De geboortehoroscoop beschrijft niet het "lot" van een kind, en bevat ook geen voorspellingen van wat onze kinderen als volwassene al dan niet zullen worden - dat is iets wat in de eerste plaats afhangt van de keuzes die ze zelf zullen gaan maken. Ook is een horoscoop geen instrument voor onbewust ambitieuze ouders om te proberen invloed uit te oefenen op de bestemming van een kind. Vroeg of laat zal blijken wat het individuele karakter van een kind is - ondanks of misschien ook

wel dankzij de manier van opvoeden. De horoscoop doet in feite niets anders dan een aantal personages weerspiegelen die op het toneel van het innerlijk een rol spelen, en bevat een verhaal, dat de tijd en de kans afwacht om concreet vorm aan te nemen. Het bezig zijn met de geboortehoroscoop van een kind is een ervaring die om bescheidenheid vraagt. Het is een ontroerende gelegenheid om vol respect deel te nemen aan een nieuw leven dat tot ontwikkeling komt.

II. HET PSYCHOLOGISCH TYPE

Het rijke scala aan individuele bekwaamheden en mogelijkheden dat hier wordt geportretteerd via Joannes geboortehoroscoop, vindt plaats tegen de achtergrond van het temperament dat zij heeft. Dat temperament is misschien deels geërfd, maar het is beslist ook de weerspiegeling van een mysterieus wezenskenmerk, dat haar alleen toebehoort. We zouden deze aanleg haar psychologisch "type" kunnen noemen. Want Joanne reageert meestal op een typische en karakteristieke manier op allerlei situaties waar het leven haar voor stelt - dat is zelfs in haar vroegste jeugd al te merken. Geen enkel kind is perfect of volmaakt, en alle kinderen hebben een bepaalde eigen manier om met uitdagingen, conflicten en problemen om te gaan, zoals bij het opgroeien duidelijk wordt. Net als de spieren van het lichaam winnen deze eigen sterke kanten van Joannes persoonlijkheid aan kracht naarmate ze meer gebruikt worden op haar weg van kind naar jonge volwassene.

Op dezelfde manier hebben alle kinderen bepaalde eigenschappen die er niet zo snel uitkomen en zich maar langzaam ontwikkelen, en die in hun kindertijd een bron van grote angst kunnen vormen. Joannes psychologisch type is niet iets statisch, en zal geen onveranderlijke grootheid blijven in de loop van haar leven. In ons allemaal is iets - of we dat nu het Onbewuste noemen, het Zelf of de Ziel - dat er een leven lang naar streeft om ook die eigen-

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

schappen een plaatsje te geven die in aanleg zwak zijn, geen aandacht krijgen of onvoldoende gewaardeerd worden. Dit mysterieuze "iets" is binnen Joanne al aan het werk, en helpt haar haar persoonlijkheid te ontwikkelen langs wegen die voor haar het meest gezond en natuurlijk zijn. Het is een onderdeel van haar persoonlijkheid dat een centrale rol speelt, en dat dieper gaat en wijzer is dan zelfs de meest verstandige ouders. Op belangrijke momenten in haar jeugd, die archetypisch als een tweesprong in haar leven gezien kunnen worden, zal het Joanne in allerlei conflicten betrekken. Daardoor zal zij dat deel van haar persoonlijkheid kunnen ontwikkelen dat tot dan toe niet zo erg goed uit de verf kwam, met als resultaat dat zij als mens completer wordt. Vroeg of laat doet het leven dit voor ons allemaal. Maar een van de leukste dingen van het omgaan met kinderen is het aanmoedigen van het aanwezige ontwikkelingspatroon (en daarvan te genieten). Het is het patroon waarvan we weten dat het helpt om het eigen innerlijk zelf van het kind zijn doel te laten bereiken: een uniek en evenwichtig persoon te worden, iemand die weet hoe hij om moet gaan met het grote scala aan ervaringen dat het leven biedt.

Een vriendelijk en beschaafd karakter

Joanne is helder van geest en kan goed en objectief iets beoordelen. Zij is op weg om iemand te worden die liever verstand dan chaos laat regeren, en liever een harmonieuze sfeer om zich heen heeft dan allerlei emotionele onrust. Dat zij een goed verstand heeft blijkt uit het feit dat zij zich snel bepaalde begrippen eigen maakt, uit het plezier waarmee zij aan anderen duidelijk wil maken hoe zij over bepaalde dingen denkt, en uit de manier waarop zij steeds meer aan bepaalde normen en waarden vasthoudt, zoals eerlijk zijn tegenover anderen. Joanne is een kind dat zich als vanzelfsprekend netjes gedraagt, en dat uit is op hoffelijkheid, orde, evenwicht en duidelijkheid in de omgang met anderen, in het bijzonder met haar ouders en met haar broertjes of zusjes. Zij is ook iemand die op mentaal gebied heel erg gestimuleerd moet worden. Als het gezin zich tot dusverre eigenlijk niet bezig hield met wat er op intellectueel of cultureel gebied

allemaal te doen is, is het de moeite waard om zich op dat gebied eens extra in te spannen, want haar intellectuele behoeftes worden steeds groter, en eisen bevrediging. Niets ontregelt Joanne meer als naaste familie die bekrompen is, niet over dingen kan praten, en in een in emotioneel opzicht broeierige sfeer leeft. Zij is in essentie iemand die veel lucht nodig heeft, die ruimte om zich heen wil om te kunnen ademen, een vrolijke leefomgeving wenst en het gevoel wil hebben dat zij alleen maar vrienden om zich heen heeft. Zij reageert snel, kan goed iets verwoorden en heeft een aangeboren talent om allerlei verschillende dingen goed in te kunnen schatten, tegen elkaar af te wegen en te analyseren - een talent dat haar goed van pas zal komen op school, en ook later in het leven. Het is waarschijnlijk dat zij een kind is dat haar zaakjes goed voor elkaar heeft en haar tijd goed weet in te delen. Zij is ook in staat om anderen in hun waarde te laten en te accepteren wat ze voelen of willen - los van het feit of zij het met hen eens is of niet. Dit alles maakt haar tot een fair en door en door fatsoenlijk kind, dat objectiever is dan veel andere kinderen. Joanne is van nature een bemiddelaar. Zij weet onmiddellijk wat er "unfair" is in haar eigen gedrag of optreden en in dat van anderen - en zij zal op haar manier alles doen wat in haar vermogen ligt om het evenwicht te herstellen, ook al moet dat ten koste gaan van wat zij zelf op emotioneel gebied graag zou willen. Openlijke voortrekkerij binnen het gezin, liefde alleen op voorwaarde dat zij het haar ouders niet lastig maakt, en emotionele manipulatie door met schuldgevoel te werken, het zijn allemaal dingen die uiterst destructief zijn. Ze zijn schadelijk voor het vertrouwen dat Joanne bezig is in het leven te krijgen, en voor haar kansen om het maximum uit haar talenten te halen. Zij heeft oprechtheid, duidelijkheid en redelijkheid van haar omgeving nodig. Zij verdient zo'n benadering ook, want zij heeft een natuurlijk gevoel voor normen en waarden, en haar gevoel voor wat goed en verkeerd is gaat heel diep, dieper dan bij menig volwassene.

Leren omgaan met emotionele behoeftes

Omdat Joanne van nature de kant van het mentale en het intellectuele wordt uitgetrokken, is er kans dat zij erg bang is voor de kracht van haar emoties, en de ontregeling die dat veroorzaakt. Van binnen is zij heel kwetsbaar, en haar emoties gaan erg diep. Dit kan haar vaak in conflict brengen met haar verlangen om alles vreedzaam, overzichtelijk en in balans te houden, zowel binnen in haar zelf, als in de wereld om haar heen. Tegenover het stuk verstandelijk inzicht dat zij al vroeg heeft, staan haar nogal ongepolijste emoties. Daar kan zij maar moeilijk mee overweg, maar het grote punt is, dat zij deze emoties waarschijnlijk meer en meer zal proberen te verbergen achter de beminnelijke en redelijke kant van haar karakter, zo groot is haar verlangen om het de mensen die iets over haar te zeggen hebben, naar de zin te maken. Maar als zij iets onplezierigs meemaakt blijft er van deze mooie buitenkant maar weinig over. Dan komen er intense en subjectief gekleurde emoties los, die van een veel kleiner kind afkomstig lijken te zijn. Omdat Joanne heftige emoties - of ze nu van haar zelf of van anderen zijn - bedreigend vindt, zal zij een confrontatie daarmee proberen te vermijden, totdat er niet meer aan te ontkomen valt. Woede jaagt haar in het bijzonder angst aan, en haar ouders moeten leren inzien dat hun kind geen stoer straatvechterstype is, en beslist niet tegen luidruchtig, agressief geruzie binnen het gezin kan. Haar emoties komen dan in een soort psychische hogedrukpan terecht, waardoor haar stemming kan omslaan van "zo mak als een lam" tot "zo woedend als een stier". Dat verrast niet alleen haar hele omgeving, maar haar zelf nog het meest. Buien van onbegrijpelijk geïrriteerd zijn en zich terugtrekken zijn geen uitzondering. Zij kan ook overvallen worden door plotselinge gevoelens van grote eenzaamheid en verlatenheid, waarover zij niet kan praten. Joanne heeft ook last van reacties die pas achteraf loskomen - zij kan gekwetst worden of boos zijn, zonder dat zij zich dat op het moment zelf realiseert, maar een uur of zelfs een week later kan zij alsnog op een indirecte manier laten merken dat zij zich het gebeurde aantrekt. Dit opvallende tijdsverloop tussen het voorval zelf en de gevoelsreactie daarop zal zich waar-

schijnlijk vaker voordoen naarmate zij ouder wordt. Dit kan heel verwarrend zijn voor haar ouders. Zij kunnen, blij met hun lief en aardig kind, dat zich keurig netjes gedraagt, al gauw allerlei signalen dat zij van streek is over het hoofd zien (zoals psychosomatische symptomen, gebrek aan eetlust, zich uren achterelkaar op haar kamer terugtrekken, of een plotselinge tegenzin om naar school te gaan). Dit soort gedrag is in feite Joannes enig mogelijke manier om te laten zien dat zij worstelt met emoties die haar overweldigen en die zij als bedreigend ervaart. Zij is al vroeg bezig om innerlijk een lijst op te stellen van "wat hoort" en "wat moet", gebaseerd op wat zij zelf voelt als waardevolle gedragscodes. Deze ethische codes zullen zich meer en meer verfijnen naarmate haar ontwikkeling verder gaat, en ze vormen de fundamentele achtergrond van hoe zij naar de wereld kijkt. Het is niet verstandig om hier bovenop met nog meer dingen in de orde van "dat hoort" en "dat moet" aan te komen, als een middel om haar nog wat extra discipline bij te brengen, want zo is het waarschijnlijk al meer dan genoeg. Joanne heeft de neiging om zichzelf de plicht op te leggen een goed kind te zijn, en daarom is het niet nodig dat haar door haar ouders ook nog een schuldgevoel wordt bijgebracht. Zij heeft eerder alle mogelijke hulp en aanmoediging nodig om te leren onderkennen waar zij emotioneel behoefte aan heeft. Dat moet zij als waardevol leren zien, zelfs als wat zij graag wil niet altijd strookt met wat de rest van het gezin wil.

Er is een heel goede manier waarop haar ouders en naaste familie Joanne kunnen helpen om meer in het reine te komen met haar emoties. Dat is haar voldoende tijd geven om te ontdekken wat die emoties inhouden, en met voldoende respect naar haar luisteren, als zij probeert ze onder woorden te brengen - hoe dwaas of overdreven ze ook mogen lijken, of hoeveel boosheid er ook in schuilt. Het kan ook erg helpen om heel bedreigende emoties concreet vorm te gaan geven met behulp van verf of klei, of door ze in dansvorm uit te drukken. Daardoor leert Joanne om meer op haar eigen innerlijke wereld te vertrouwen. Zij wil het anderen vreselijk graag naar de zin maken, en is er op uit om het goede te doen - anderen kunnen daar helaas

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

maar al te gemakkelijk profijt van trekken. Als zij ouder wordt, moet zij ook leren om van zichzelf te houden, en niet zo streng voor zichzelf te zijn. Zij zal steeds meer proberen haar ervaringen te analyseren, en te begrijpen wat haar innerlijk en uiterlijk overkomt. Daarom is het erg belangrijk dat zij onbevooroordeelde ouders heeft, met wie zij eerlijk kan praten, want dat helpt om een goed gevoel over zichzelf te krijgen. Joannes vele talenten op intellectueel gebied maken haar tot een fascinerend en buitengewoon kind. Anderen bewonderen haar, en mogen haar graag. Deze talenten moeten echter een tegenwicht vinden in zelfvertrouwen en een gevoel van eigenwaarde dat zij moet krijgen, zodat zij zonder angst durft te kijken naar wat er allemaal van binnen in haar leeft.

Een gezond lichaam en een heldere geest

Joannes ongewoon grote mentale capaciteiten gaan gelijk op met een aangeboren zin voor realiteit. Verder heeft zij een prettige en gezonde relatie met haar lichaam en met de wereld om haar heen. Huiswerk maken, het doen van karweitjes in huis, het zorgen voor haar eigen spullen, het respecteren van regels die binnen het gezin gelden, het omgaan met zakgeld, het zijn allemaal zaken die vermoedelijk een minimum aan drukte en problemen zullen opleveren. Omdat zij de neiging heeft om alle nieuwe dingen die zij leert te vergelijken met ervaringen uit het verleden, is het waarschijnlijk dat zij zich zal ontwikkelen tot een stabiel en rustig kind, dat automatisch haar eigen zaakjes in orde heeft - moeilijk van haar stuk te brengen, nauwgezet en verantwoordelijk, en er toch steeds op uit om weer iets nieuws te leren. Gezond verstand - waar het menig volwassene maar al te vaak aan ontbreekt - is hier in overvloed aanwezig. Joanne is vermoedelijk geen type om energie te verspillen aan dagdromerij, of te beginnen aan dingen die zij niet kan afmaken. Soms komen haar ouders of iemand anders uit het gezin in de verleiding om een grotere verantwoordelijkheid op haar schouders te leggen dan goed is voor een kind. Dat komt, omdat zij toont een goed inzicht te hebben, en op de hoogte is van de eisen die het gewone dagelijkse leven stelt, en weet wat zij wel en niet

aan kan. Als haar gevraagd wordt om iets te doen, zoals voor een huisdier zorgen, of haar kamer op te ruimen, dan zal zij zich nauwgezet en met zorg van die taak kwijten. Haar in wezen hulpvaardig en evenwichtig karakter kan ook maken dat zij graag de zorg of de verantwoordelijkheid op zich neemt voor jongere broertjes of zusjes. Dan voelt zij zich nuttig en nodig.

Men dient zich echter goed te realiseren, dat Joanne niet alleen maar een redelijk kind is, dat zich goed en voortijdig volwassen gedraagt. Zij heeft een intens gevoelsleven, dat zij dikwijls als bedreigend ervaart, en af en toe vallen er gaten in haar vreedzame buitenkant, waardoor te zien is dat er van binnen sterke en niet altijd even aangename emoties aanwezig zijn. Zij kan soms ook bang worden voor haar eigen fantasiebeelden, want zij heeft de neiging om haar gevoel van veiligheid te ontlenen aan wat zij kan zien, horen, ruiken, proeven en aanraken. Joanne is iemand die haar wereld zoveel mogelijk onder controle wil houden. In zeker opzicht is dat een positieve eigenschap, want naarmate zij ouder wordt wil zij ook steeds zelfstandiger worden. Maar deze drang naar controle kan ook maken, dat zij de waarde van wat zij denkt en voelt ontkent. Dat is immers iets wat zich aan controle onttrekt, uit het niets te voorschijn komt en daar weer in verdwijnt. Het is mogelijk, dat zij te vroeg een beetje te verstandig en te beschaafd wil worden, speciaal als zij het idee heeft dat deze opstelling haar liefde en acceptatie binnen het gezin oplevert. Joanne aanmoedigen om een creatieve uitlaat te vinden om zichzelf te uiten - hobby's en andere dingen die zij puur voor haar plezier kan doen, en geen dingen waar zij op school een prijs mee kan winnen - kan haar helpen om meer vertrouwd te raken met haar rijke, maar soms bedreigende fantasiewereld. Haar ouders en naaste familie moeten haar dromen, verwachtingen, angsten en fantasieën serieus nemen, want dan durft zij die zelf ook serieus te nemen. Hoewel Joanne een heel sterk karakter heeft, en altijd alles wat haar overkomt zal "overleven", moet zij juist in haar jeugd leren begrijpen dat "binnen" net zo reëel is als "buiten". Zij moet leren dat plezier hebben en emotioneel spontaan reageren net zo belangrijk is

als het hebben van een goed verstand en een verantwoordelijke levenshouding. Zij beschikt op creatief gebied over heel veel talent dat, mits vroegtijdig gesteund en aangemoedigd, later beslist tot bloei zal komen in een vorm die de moeite waard is. Dat zal haar dan voortdurend het gevoel geven dat het leven in principe plezierig is, en zin en betekenis heeft.

- - -

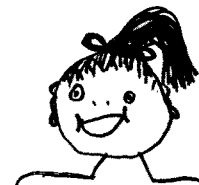
III. DE SPELERS IN HET VERHAAL

Een van de belangrijkste dingen die de dieptepsychologie ons gebracht heeft, is het inzicht dat mensen in wezen dualistisch zijn - sommige aspecten van onze persoonlijkheid zijn bewust en andere onbewust. Deze polariteit laat zich in de kindertijd al zien, in rudimentaire vorm. Dit dualistische zelf dat zich ontwikkelt, wordt beïnvloed, versterkt of tegengewerkt door omgevingsfactoren. Maar voorop staat dat elk individu zo'n zelf heeft, ook een kind, en het zal zich vroeg of laat willen manifesteren. De interactie tussen deze bewuste en onbewuste kanten bestaat uit een ingewikkelde dialoog tussen twee belangrijke spelers, die het soms met elkaar eens zijn, soms ruzie maken, en soms elkaars bestaan volledig negeren. Deze spelers binnen een individu verwisselen ook regelmatig van kleren, en laten in verschillende levensperiodes ook heel verschillend gedrag zien. Juist in de jeugd kan van de mogelijkheden om tot een creatieve uitwisseling tussen deze bewuste en onbewuste aspecten te komen, het best gebruik gemaakt worden. Het is dan het gemakkelijkst om wegen te kiezen die naar elkaar toe voeren, en die niet uiteen lopen. De spanning tussen de beide belangrijkste spelers in Joannes innerlijke wereld vormt een bron van kracht, die zorgt dat er energie is voor groei, voor beweging en voor het tot stand komen van een gezonde individualiteit. Er zijn ook nog andere, minder scherp te definiëren spelers binnen Joanne - spelers die een ondersteunende rol spelen, en die soms in harmonie, maar soms ook in conflict zijn met de spelers die de hoofdrol vervullen. Maar ook

zij dragen iets unieks bij aan een toch al uniek menselijk leven. Als ze goed te herkennen zijn in de horoscoop wordt ook hun rol beschreven.

Een kind met heel veel toewijding

Joanne staat stevig met beide benen op de grond. Zij heeft een nuchtere instelling, en weet zich goed aan te passen aan de omgeving waarin zij zich bevindt. Maar als zij groter wordt openbaart er zich iets in haar dat rusteloos streeft naar iets dat uitstijgt boven het gewone, alledaagse leven. In haar jeugd kan dit de vorm aannemen van de zeldzame eigenschap om zich helemaal te wijden aan iemand om wie zij veel geeft - dit kan een van haar ouders zijn, een broertje of zusje, of een vriendje of vriendinnetje, maar het kan ook om een huisdier gaan. Dit vermogen om zich totaal te geven aan iets dat buiten haar zelf ligt is heel ongewoon voor zo'n jong iemand. Het lijkt wel of het gewone op zichzelf gericht zijn en de normale subjectieve beleving die kinderen hebben bij haar ontbreken, als je let op de vreemd volwassen loyaliteit die haar eigen is. Haar leven lang wil zij voelen dat haar bestaan een bepaalde zin heeft, iets wat verder gaat dan het simpel bevredigen van je behoeftes. Het is waarschijnlijk dat dit zoeken naar zin in haar vroegste jeugd de vorm aanneemt van zich helemaal voor iemand inzetten en zich totaal aan iemand toewijden. Zodra zij op school zit is er kans dat zij deze kwaliteiten laat blijken doordat zij zich bepaalde dingen aantrekt - in de klas neemt zij het bijvoorbeeld op voor degene die altijd gepest wordt, of zij springt in de bres voor andere leerlingen, die door een leraar of door de directeur unfair behandeld worden. Liefde is voor Joanne pas echt iets waard als je voor iemand van wie je houdt ook actief iets wilt doen. De opvatting die zij van nature heeft over wat "goed" is, betekent goed handelen, want alleen goede bedoelingen hebben is niet genoeg. Hoewel zij overal voor in is, en de goede dingen van het leven beslist op prijs weet te stellen, laat zij zich toch leiden door het principe dat er meer moet zijn dan alleen de fysieke werkelijkheid.

Een conflict tussen binnen en buiten

Binnenin Joanne is een soort touwtrekken aan de gang tussen wat zij met haar zintuigen waarneemt en wat haar fantasie wil. Zij is vermoedelijk het meest op de hand van het eerste, want zij is erg zintuiglijk ingesteld. Zij stelt niet alleen lekker eten en mooie dingen op prijs, maar houdt ook van orde, vaste regels en een stabiele omgeving. Het is dus waarschijnlijk dat zij al van jongs af aan over heel veel gezond verstand zal blijken te beschikken, verantwoordelijkheid aan kan en een haar opgedragen taak goed weet te volbrengen. Ook geniet zij heel erg van alle leuke dingen die het leven elke dag opnieuw weer brengt. Haar ouders en de rest van het gezin zullen vermoedelijk geen dromer in haar zien, in het bijzonder niet, omdat zij fysiek gezien waarschijnlijk erg actief en energiek is. Toch leeft er van binnen en onzichtbaar iets in haar, dat haar af en toe erg rusteloos kan maken, snel geïrriteerd en ontevreden, zonder dat er een aanwijsbare reden voor is. Zij kan op een onverklaarbare manier plotseling diep melancholiek worden, of een periode hebben waarin niets en niemand het haar naar de zin kan maken. Dan wil zij altijd iets hebben wat er natuurlijk net niet is. Tijdens zo'n periode is zij absoluut niet voor rede vatbaar, en heel moeilijk om mee om te gaan, vanwege haar ongeduld en haar recalcitrant gedrag.

Joanne heeft heel veel orde en een gestructureerde omgeving nodig. Zij kan er beslist niet tegen dat het een bende en een chaos is, of dat er instructies gegeven worden of emoties in het spel zijn die voor tweeërlei uitleg vatbaar zijn. Zij kan zich heel erg hechten aan bepaalde voorwerpen of aan bepaalde plekken, en er is kans dat zij heel erg overstuur raakt als zij in haar gevoel van veiligheid bedreigd wordt, bijvoorbeeld omdat er plotseling verandering wordt aangebracht in bepaalde rituelen en vaste gewoontes. Maar als zij zelf in een van haar moeilijke periodes is, is zij juist zelf in staat om heel veel wanorde en chaos te veroorzaken. Dan saboteert zij alle pogingen van haar ouders en van de rest van het gezin om een beetje orde te scheppen, waarbij zij meestal het uiterste van iedereen vergt. Help haar om te onderkennen wat er

precies aan de hand is en leer haar stil te staan bij wat zij van binnen voelt, en wat haar zo heftig doet reageren. Vaak lijdt zij onder een teveel aan regelmaat en vaste patronen - dingen waar zij zelf vermoedelijk om gevraagd heeft of die zij zelf zo gewild heeft, maar die zij plotseling en zonder reden ervaart als een te grote beperking van haar avontuurlijke instelling. Vermijdt ook haar te vroeg te veel verantwoordelijkheid te geven, ook al lijkt het alsof zij er klaar voor is, en aangeeft dat zij dat zelf ook best wil. Zij heeft de neiging om haar vermogen om ergens geduld voor op te brengen en iets vol te houden te overschatten, en vergeet maar al te gauw dat haar rusteloze geest steeds weer nieuwe ervaringen wil. Dit getouwtrek van binnen zal uiteindelijk enorm creatief voor Joanne uitwerken. Maar er is grote kans dat zij hulp nodig heeft om te leren begrijpen dat haar karakter twee kanten heeft, die beide even belangrijk maar onderling erg verschillend zijn. En zij moet gaan beseffen dat het onzichtbare rijk van droom en verbeelding net zo echt is als de fysieke wereld om haar heen.

Verlangen naar een wereld vol dromen

Joanne ziet er meestal gelukkig en tevreden uit, maar soms ligt er een schrijnende uitdrukking op haar gezicht en ziet zij er wat verloren uit. Maar ook als zij al oud genoeg is om onder woorden te kunnen brengen wat haar bezig houdt, is het toch niet waarschijnlijk dat zij in staat is om uit te leggen waarom zij zich regelmatig zo intens verdrietig voelt. Het lijkt bijna wel alsof zij er naar hunkert om terug te keren naar een andere tijd en een andere plaats, naar een andere dimensie van het bestaan, waar zij ooit haar thuis had, een tijd die onherroepelijk voorbij is. In lichamelijk opzicht is zij heel actief en mankeert er niets aan haar, maar van binnen is zij zich heel bewust van al het verdriet dat er op de wereld is. In het bijzonder voelt zij het heel precies als mensen die haar na aan het hart liggen zich niet gelukkig voelen - ook al proberen ze die gevoelens voor iedereen en ook voor zichzelf te verbergen. Het is mogelijk dat dit extreem gevoelig zijn voor de diep weggestopte emoties van anderen, in combinatie met haar groot gevoel van loyaliteit, haar al op heel jonge leeftijd er toe brengt om

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

anderen te helpen. Joanne heeft de neiging om zichzelf weg te cijferen, en dat maakt het haar heel moeilijk om zichzelf ook eens spontaan de eerste plaats te geven, en er van uit te gaan dat haar eigen verlangens ook wel eens voorop mogen staan. Het is uiterst belangrijk dat haar ouders niet profijt gaan trekken van haar gevoelige en loyale instelling, ook al zou dat zonder opzet gebeuren, want iemand die extra aandacht nodig heeft en onbewust een beetje bevaderd of bemoederd wil worden, kan gemakkelijk misbruik van haar maken. Joanne moet er op leren vertrouwen, en daar heeft zij vermoedelijk hulp bij nodig, dat zij zelf als individu een eigen waarde heeft. Zij heeft er heel veel baat bij als zij aangemoedigd wordt om te vragen om wat zij wil, zonder dat zij bang hoeft te zijn dat het "verkeerd" of "egocentrisch" is om jezelf ook eens op de eerste plaats te stellen. Omdat zij zo gericht is op de behoeftes van anderen, is de kans groot dat zij te weinig aandacht besteedt aan wat zij zelf nodig heeft. Als zij ouder wordt is het dus heel goed mogelijk dat zij steeds meer onderdrukt wat zij zelf echt voelt, omdat zij bang is dat anderen haar dan maar liefdeloos vinden. Zij heeft een geweten wat een beetje aan de grote kant is, en voelt zich uiterst verantwoordelijk voor een ander, en heeft dus totaal geen behoefte aan meer druk van haar ouders of van de rest van het gezin om hen als eerste aan de beurt te laten komen. Dat haar ouders soms denken dat Joanne veel volwassener en rijper is dan allerlei andere kinderen van haar leeftijd, is hen te vergeven. Maar het zou onvergeeflijk zijn als ze van die volwassenheid misbruik gaan maken, en haar daarmee de kans onthouden om echt kind te mogen zijn.

Vertrouwen in de toekomst

Joanne is een kleine filosoof, en zelfs als zij nog heel klein is kun je haar al horen verkondigen waarom iets zus of zo in elkaar zit. De mysteries van het leven zullen haar altijd blijven boeien, net als alles wat er in de schoot van de toekomst verborgen ligt. De toekomst is voor haar altijd vol nieuwe beloftes, iets positiefs en iets dat haar gelukkig maakt. Zij is niet bang voor het leven, en zij heeft het aangeboren gevoel dat zij een "geluksvogel" is - dat

houdt in dat zij er echt vanuit gaat dat het leven haar goed zal behandelen, en dat er altijd een pot met goud voor haar aan het eind van de regenboog ligt te wachten. Het lijkt er soms op of zij het zichzelf met opzet wel eens moeilijk maakt, omdat zoiets een test is voor haar behoefte om te geloven dat er wijze en milde krachten in het leven werkzaam zijn. Als zij de prijs die zij zo graag wil hebben dan tenslotte krijgt, of het doel bereikt dat zij voor ogen had, terwijl zij veel hindernissen moest overwinnen en geduchte medestanders had, is dat voor haar een bevestiging dat zij iemand is die het "geluk" aan haar kant heeft. Joanne is een uniek mengsel van iemand met een realistische instelling en iemand die beschikt over visie en een blik die heel ver reikt. Zij weet hoe zij als het ware om een hoekje moet kijken om in de toekomst te kunnen turen, op zoek naar de fantastische lotsbestemming die haar wacht. Deze combinatie maakt dat zij problemen optimistisch en vol energie onder ogen ziet. Zij kan ook verrassend verstandig uit de hoek komen, omdat zij het leven in een breed perspectief ziet, en erg tolerant is. Als zij ouder wordt zal zij vermoedelijk maar wat graag adviezen uitdelen aan jongere broertjes en zusjes of vriendjes en vriendinnetjes - hoewel er kans is dat zij zelf maar slecht naar goede raad luistert (in het bijzonder van haar ouders), omdat zij denkt het allemaal beter te weten. Zij heeft ook een rusteloze geest, en wil alles onderzoeken en ter discussie stellen - in het bijzonder alles wat op intellectueel gebied als vaststaand geldt, onverschillig of het nu gaat om religieuze, politieke of wetenschappelijke zaken. Zij kan er moeite mee hebben om zich aan bepaalde regels op school te houden. Dat is niet omdat zij daarvoor te weinig discipline kan opbrengen, maar omdat zij zich snel verveelt, en een onderwerp dat niet tot de verbeelding spreekt (en dat geldt ook voor een leraar) maar droog en vermoeiend vindt. Zij wil heel graag iets leren en haar voorraad kennis over van alles en nog wat uitbreiden, maar zij heeft wel inspiratie nodig voordat zij werkelijk laat zien wat zij in haar mars heeft. Zij is niet alleen mentaal, maar ook in lichamelijk opzicht rusteloos, en er is kans dat zij haantje de voorste is als er een huzarenstukje uitgehaald moet worden, vooral als andere kinderen iets niet durven of ergens voor terug-

schrikken. Haar levendige, onderzoekende en verwachtingsvolle houding maakt dat het leven en de mensen haar altijd mateloos zullen blijven boeien.

Intuïtief erg begaafd

Joanne beschikt over een sterke intuïtie. Zij voelt alles in haar omgeving haarfijn aan, zowel de gevoelens die onuitgesproken blijven als de conflicten die onderhuids een rol spelen. Dat beperkt zich niet alleen tot wat er binnen het gezin voorvalt. Zij pikt ook de verborgen onderstroom op die binnen de groep heerst waar zij deel van uitmaakt, onverschillig of het nu een kleuterspeelgroep betreft, een bepaald clubje of de klas op school. Daar komt nog bij dat dit ongewoon grote intuïtieve talent zich niet beperkt tot wat er actueel op emotioneel gebied aan de hand is. Zij voelt ook een diepe connectie met het verleden. Allerlei zaken die in het verleden binnen het gezin speelden - en sommige zaken liggen misschien wel al heel ver in het verleden - voelt zij aan alsof ze nu op dit moment nog steeds invloed uitoefenen. In feite is dat, op onbewust collectief niveau, natuurlijk ook zo, en Joanne is iemand die met dat niveau in nauw contact staat. Een dergelijke eigenschap levert niet alleen voordelen, maar ook nadelen op. Haar ouders en de rest van het gezin moeten leren om zo met haar in feite paranormale inslag om te gaan, dat zij het aandurft om creatief met dat sensitieve stuk in haar aan het werk te gaan. Dan voelt zij zichzelf er geen slachtoffer van.

Het is mogelijk dat zij zich soms verward en bang voelt omdat zij verwarring en angst om zich heen ervaart, en niet in staat is om onderscheid te maken tussen wat zij zelf voelt en wat er in de groep, waar zij deel van uitmaakt, aan de hand is. Het is daarom van belang dat iedereen in het gezin zich inspent om eerlijk tegenover zichzelf en tegenover elkaar te blijven staan over wat ze nu precies van elkaar vinden. Het onderdrukken van belangrijke emotionele kwesties brengt Joanne in de problemen, omdat zij intuïtief aanvoelt wat iedereen probeert onder tafel te houden. Het is veel beter om impulsief te reageren en gewoon met heftige emoties, zoals kwaadheid of meer vrijheid willen,

openlijk voor de dag te komen. Dan raakt zij tenminste niet in de war omdat zij het een ziet, maar het ander voelt. Belangrijke zaken die ooit binnen de familie speelden - bepaalde ziektes, of de pijn en de moeite die het kostte om zich bijvoorbeeld als immigrantenfamilie een eigen plek te veroveren - dienen ook openhartig met haar besproken te worden, zodra zij oud genoeg is om de achtergronden te begrijpen. Dat is in het bijzonder het geval als haar grootouders er bij betrokken waren. Veel ouders praten daar liever niet over, in het bijzonder niet als ze zich ergens schamen over hoe hun eigen ouders woonden en werkten, of als ze om een of andere reden in onmin met hun ouders leefden. Maar Joanne zal zonder mankeren voelen wat haar ouders proberen te verbergen of niet aan de orde willen stellen. Als zij aangemoedigd wordt om verbanden te gaan leggen tussen wat zij voelt en wat er ooit voorviel (ook al gaat het om mensen die allang overleden zijn) zal haar dat helpen om haar ongewone talent te leren begrijpen. Dan kan zij leren deze eigenschap als een bron van wijsheid en inspiratie te zien, en niet als iets om bang voor te zijn. Dingen die binnen de familie geheim gehouden worden kunnen haar ontzettend van streek maken, want het zijn eigenlijk geen geheimen - zij voelt allang wat er aan de hand is, ook al weet zij niet precies wat het allemaal betekent. Het onbewuste - zowel individueel als collectief - is voor haar een levende werkelijkheid, ook als dat voor andere gezinsleden helemaal niet geldt. En omdat zij serieus is, en van nature graag iets voor anderen over heeft, voelt zij zich verplicht om iets aan een situatie te doen, of te helpen overal waar zij pijn en verdriet voelt. Haar ouders moeten dus alles in het werk stellen om haar innerlijke belevingswereld te leren begrijpen, en zeker niet gaan onderdrukken wat henzelf innerlijk beroert. Ze mogen haar niet in de waan brengen dat zij op een of andere manier een beetje vreemd is, of abnormaal, want haar observaties zijn maar al te juist.

Leren omgaan met sterke emotionele behoeftes

Het is mogelijk, dat Joannes krachtige emotionele behoeftes haar bij het opgroeien in de pro-

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

blemen brengen. Ze stellen haar toegewijd en loyaal karakter, dat in de diepste betekenis van het woord is ingesteld op "goed" zijn, namelijk danig op de proef. Zij beschikt over heel wat agressie en kan zich behoorlijk bezitterig opstellen, en zij heeft een sterke neiging om alles wat en iedereen die haar na aan het hart ligt te controleren en als haar privé-bezit te beschouwen. Tegelijkertijd is zij er uiterst gevoelig voor hoe iemand op wie zij gesteld is zich voelt, en geeft zij er in haar houding blijk van dat zij weet heeft van moraal en fatsoen jegens anderen. Zolang zij nog heel jong is kan dit conflict zichtbaar worden in haar gedrag, omdat zij van het ene uiterste in het andere vervalt. Er is kans dat zij het ene moment uiterst eigenzinnig is, en het daar het volgende moment dan vreselijk benauwd van krijgt, zich schuldig voelt en bang is dat iedereen om haar heen haar links zal laten liggen. Vervolgens kan zij dat weer gaan overcompenseren door zich bijzonder toegedaan en plichtsgetrouw te gedragen, waardoor zij zich echter gefrustreerd en kwaad gaat voelen - en op die manier begint alles weer van voren af aan. Ook al wijzen anderen haar na zo'n aanval van onheus gedrag niet af, dan nog blijft het feit dat Joanne van binnen vaart op een eigen kompas van wat goed en fout is: zij is vaak haar eigen strengste rechter, zonder dat daar nog extra kritiek van haar ouders voor nodig is. Als zij wat ouder wordt, heeft Joanne vermoedelijk hulp nodig om haar nogal dominante karaktertrekken te leren verzoenen met het aangeboren verlangen dat zij heeft om anderen de helpende hand te reiken. Het is van groot belang dat haar ouders en de rest van het gezin "egocentrisch zijn" niet als een al te vreselijk groot kwaad zien. Dit begrip heeft geen algemeen geldende en duidelijk omlinjnde betekenis, behalve in de ogen van iemand die het als wapen tegen iemand anders wil gebruiken. Om de woorden van de Amerikaanse schrijver Ambrose Bierce te parafraseren, egocentrisch zijn geeft alleen maar een situatie weer waarin iemand de durf heeft om te vinden dat zij zelf belangrijker is dan de ander. Als Joanne te vaak bewerkt wordt met de beschuldiging dat zij egoïstisch is, bestaat de kans dat zij tenslotte haar toevlucht neemt tot allerlei manipulatietechnieken om haar zin te krijgen, en een gevoel van onafhankelijkheid te houden - zonder dat zij zich

realiseert dat dát is hoe zij bezig is. Wees eerlijk tegen haar, en help haar om haar grote wilskracht en hartstochtelijke karaktertrekken als iets waardevols te zien. Alleen dan is er kans dat zij een gezonde manier vindt om die eigenschappen in evenwicht te brengen met de loyale en warme instelling die zij heeft.

Een intens gevoelsleven en een sterke wil

Joanne is behoorlijk bezitterig ingesteld, en beschouwt alles wat en iedereen die haar na aan het hart ligt als haar volledige privé-bezit. Daarom kan zij er grote moeite mee hebben om de beschikbare ouderlijke liefde met andere kinderen uit het gezin te moeten delen. Zij kan heel rancuneus tekeer gaan, of juist bokkig gaan zitten zwijgen als zij vindt dat zij over het hoofd gezien wordt, en er is kans dat zij op een uiterst slinkse manier zal proberen om de aandacht weer op zichzelf te vestigen. Voor een klein kind is dat op zichzelf niet zo vreemd, maar bij Joanne is het niet onmogelijk dat zij van binnen grote problemen krijgt met het feit dat zij zo bezitterig is. De kans bestaat dat zij bang is dat een te grote intensiteit in emotioneel opzicht zal maken dat anderen zich van haar afkeren, of dat ze boos zullen worden als zij er te sterk op aandringt dat alles moet gebeuren zoals zij het wil hebben. Onder de oppervlakte gaat dus een heel complex gevoelsleven schuil, dat alleen onder grote spanning naar buiten komt, als zij echt de dreiging voelt dat iemand op wie zij heel erg gesteld is, afstand van haar neemt. Als haar ouders of de rest van het gezin heftige emoties maar verwarrend vinden, die niet getuigen van goede smaak, is er kans dat ze stilletjes of zelfs openlijk denigrerend gaan doen over Joannes sterke emotionele en instinctmatige behoeftes. Dit kan haar zelfvertrouwen tot op het bot aantasten, want zij moet al met haar bestaande angst leven dat er op een of andere manier iets aan haar mankeert, omdat zij alles zo intens voelt, en zo'n sterke begeertenatuur heeft. Het is daarom belangrijk dat haar ouders de kracht van hun eigen emoties zo goed mogelijk onder ogen zien, en leren om er eerlijker en acceptrender tegenover te staan. Alleen dan kunnen ze Joanne helpen om haar intense gevoelsleven te leren waar-

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE voor Joanne K. Rowling

deren en naar buiten te durven brengen, zonder dat zij zich schuldig hoeft te voelen of er zichzelf over hoeft te schamen. Het belangrijkste terrein waarop dit soort zaken speelt ligt in de sfeer van houden van en iemand in emotioneel opzicht helemaal willen bezitten. Zij moet het gevoel hebben dat iemand van wie zij houdt net zo loyaal en trouw tegenover haar is als zij zelf is jegens die ander. In de steek laten, bedriegen of zich gevoelloos tonen zal zij nooit vergeten, ook al gebeurde dat totaal zonder opzet. Maar evengoed zal zij vriendelijkheid, loyaliteit en gulhartigheid ook altijd onthouden. Hoewel het mogelijk is dat zij bij het opgroeien objectiever moet worden, en met wat meer humor naar zichzelf moet leren kijken, is haar intens gevoelsleven een onderdeel van het grote vermogen dat zij heeft om heel loyaal en betrokken te zijn. Daar mag nooit een spelletje mee gespeeld worden, of een beetje spottend over gedaan worden.

Gevoelig voor lijden

Joanne beschikt van nature over een wijs inzicht in het menselijk lijden en in het probleem van menselijke eenzaamheid, iets wat veel volwassenen nooit zullen hebben. Zij staat niet alleen open voor hoe een ander zich voelt - zij is werkelijk vol mededogen, en wil oprecht anderen in hun verdriet bijstaan. Dit, in combinatie met het feit dat zij zich met hart en ziel voor iets kan inzetten, kan maken dat zij later in het leven een beroep in de zorgsector krijgt, zoals arts of psychotherapeut. Zij heeft nu eenmaal een natuurlijk verlangen om alles waar het niet goed mee gaat en dat niet goed functioneert te helpen en weer beter te maken. Haar behoefte om voor anderen te zorgen kan zich uiten in haar houding tegenover jongere broertjes of zusjes als ze ziek zijn of zich niet lekker voelen, en ook op school tegenover kinderen die op een of andere manier een handicap hebben of waar anderen de pik op hebben. Joanne kan zich heel erg verplaatsen in iedereen die in het leven aan de kant staat en zich eenzaam voelt, en er is kans dat zij zich vriendjes en vriendinnetjes kiest uit minder bevoorrechte groepen, en niet uit kringen die meer "passen" bij het gezin waar zij zelf deel van uitmaakt. Ook voelt zij instinctief aan wanneer haar ouders pijn of ver-

driet hebben, ook al stamt dat verdriet uit een eerdere periode van hun leven, en is het diep weggestopt of heel erg onderdrukt. Het zou een goed ding zijn als haar ouders eerlijk met haar over hun levenservaringen zouden kunnen praten, in het bijzonder, als er inderdaad pijnlijke gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Joanne voelt dingen aan, ook als ze niet onder woorden gebracht worden, en zij zal blijven proberen om haar natuurlijke vermogens om te helen aan te wenden, ook al heeft iemand haar niet rechtstreeks om hulp gevraagd. Probeer niet om voortdurend "het gelukkige gezin" uit te hangen. Zij heeft meteen in de gaten als mensen doen alsof, en hun problemen maskeren. Het enige resultaat is dat zij de hele berg verdriet van iedereen op wie zij gesteld is op haar schouders gaat torsen, als ze weigeren om de problemen onder ogen te zien waar ze mee zitten. Zij weet ook van nature dat het leven vaak schitterend kan zijn, en net zo goed vaak vreselijk oneerlijk. Het helpt niet om haar te laten merken dat je vol zelfmedelijden zit, want haar realistische instelling weigert om dat soort emotie onderdak te verlenen. Joanne zal opgroeien tot een individu dat op een mooie manier wijs en vol compassie is. Hoe meer openheid en eerlijkheid haar ouders haar kunnen bieden, en met haar kunnen praten over de goede en de minder goede kanten van het leven, des te beter zal zij in staat zijn om zich de bestaande kennis op dit terrein volledig eigen te maken. Met het inzicht dat ontstaat kan zij op een creatieve en constructieve manier aan de slag.

Trouw aan een innerlijke stem

Joanne is dus een boeiend kind dat complex in elkaar zit. Zij verenigt twee sterke en extreme kanten in zich - zij is intens emotioneel en zintuiglijk ingesteld, en zij heeft een heel actief fantasie- en geestesleven. Als zij volwassen is, zullen deze twee kanten van haar karakter vermoedelijk het best vorm kunnen krijgen in een beroep waarin zij iets praktisch kan doen, maar waarbij ook haar sterke levende idealen aan bod moeten kunnen komen. Maar in haar jeugd is er kans dat zij er grote moeite mee heeft om deze twee tegengestelde elementen met elkaar in evenwicht te brengen. Haar idealen

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

hebben immers nog geen vaste vorm aangenomen, en zij heeft ook tijd nodig om haar sterk zintuiglijke instelling te leren beheersen. Zij heeft orde, regelmaat en stabiliteit om zich heen nodig, maar tegelijkertijd moet er genoeg ruimte zijn voor haar verbeeldingskracht en haar onderzoekende geest om zowel de binnen- als de buitenwereld te kunnen verkennen. Hoe meer haar ouders en de rest van het gezin Joanne helpen om te beseffen dat deze tweespalt in haar aanwezig is, en haar leren om beide kanten als waardevol te zien, met des te meer zelfvertrouwen zal zij ook inderdaad beide kanten durven laten zien - haar meer aardse, materiële kant, en de haar ook aangeboren, meer spirituele kant. De stof die dit hele complexe karakter als één geheel bij elkaar houdt is de diepe betrokkenheid die zij op het leven heeft, en het grote vermogen voor liefde en trouw - kostbare eigenschappen, waar nooit misbruik van gemaakt mag worden. Iedereen die zo fortuinlijk is om zich in de liefde van dit kind te mogen verheugen zal die eigenschappen altijd heel erg op prijs stellen en weten te waarderen.

Zichzelf tot een soort mythologische figuur weten te maken

Hoewel het een noodzaak is voor Joanne om anderen vol toewijding te helpen (en het liefst op een praktische manier), is zij diep van binnen toch ook heel individualistisch ingesteld, en zelfexpressie is heel belangrijk voor haar. Zij beschikt over een privé-fantasiewereld, waarin zij zelf de belangrijkste - en inderdaad, ook de enige - rol speelt. Anderen zijn eigenlijk alleen maar een verlengstuk van haar eigen wensen, en dienen alleen maar voor haar eigen behoeftebevrediging. Deze uiterst egocentrische instelling mag echter niet gezien worden als "egoïsme" van het zuiverste water. Het geeft aan dat zij zich een bijzonder kind voelt, en het vormt een heel belangrijk tegenwicht tegen de neiging die zij heeft om zich voor een ander op te offeren en alleen maar te letten op wat anderen nodig hebben. Van zichzelf zo stiekem een soort mythologische figuur te maken heeft iets groots en dramatisch in zich. Het is haar manier om via allerlei kleurrijke fantasiebeelden contact te maken met

de grote archetypische krachten die in het leven werkzaam zijn. Uiteraard stijgt alles wat er in haar fantasiewereld plaats vindt uit boven het gewone, alledaagse leven, en zij is zelf natuurlijk degene die altijd de heldenrol vervult. Zij is het kind van koninklijke ouders, of van een godenpaar; zij is het kind met een grootse en unieke lotsbestemming, dat haar van alle andere kinderen onderscheidt; zij zal niet altijd te lijden hebben onder de beperkingen van het gewone leven, maar zal eens haar werkelijke afkomst openbaren, en erkenning vinden. Bruut gezag omver werpen speelt vermoedelijk een grote rol in haar fantasie (zoals de jonge held of heldin in talloze mythen en sprookjes de boze tiran van zijn gezag berooft). Dit soort fantasiebeelden compenseert het gevoel van beperking dat zij soms heeft, omdat zij zich sterk aan de buitenwereld en aan wat anderen willen moet aanpassen. Dit klinkt natuurlijk allemaal wat overdreven, maar waar het op aan komt is dat zij zichzelf wat meer moet leren waarderen, en minder gevoelig moet worden voor het beroep dat een ander op haar doet. Deze verborgen kant van haar persoonlijkheid kan haar tegen allerlei misbruik beschermen, omdat het haar, mits goed geïntegreerd, een behoorlijk stevig gevoel van eigenwaarde geeft. En het gevoel van uniek zijn dat altijd met dit soort dagdromerij gepaard gaat, is het ruwe materiaal waaruit tenslotte de diepe overtuiging voortkomt dat zij een persoonlijke lotsbestemming heeft. Die overtuiging zal maken dat zin en betekenis heel essentiële begrippen zullen zijn in haar leven, later als zij groot is.

Een overmaat aan eigenzinnigheid

Joanne is iemand die veel voor anderen over heeft, en zich erg verantwoordelijk voelt, maar dat wordt danig op de proef gesteld door haar grote eigenzinnigheid. Dat zal vermoedelijk al heel vroeg in haar leven duidelijk worden. Maar als zij wat ouder wordt is het waarschijnlijk dat deze assertieve, strijdlustige en zelfs een beetje agressieve kant van haar karakter onderdrukt zal worden ten gunste van andere eigenschappen, zoals het verlangen naar orde en rust om zich heen. Diep van binnen heeft zij er een grote hekel aan als zij ergens in gefrustreerd wordt of als zij pas op de tweede plaats

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE voor Joanne K. Rowling

komt. Dat zal in het bijzonder blijken als zij liefde, tijd en allerlei dingen moet delen met broertjes en zusjes of met vriendjes en vriendinnetjes. Zij wil overal de eerste en de beste in zijn, maar er is kans dat zij dit soort agressief gevoel van zich afzet - deels omdat zij bang is dat anderen haar dan niet aardig zullen vinden, en deels omdat haar eigen aangeboren moreel oordeel verordonneert dat agressie niet mag. Volgens haar licht iemand die goed is nooit de hand met de geldende regels, en houdt hij of zij altijd eerst rekening met een ander. Het is Joanne echter onmogelijk om zich langer dan een klein poosje gehoorzaam te gedragen, en zij is in staat om als de Krakatau uit te barsten, juist op momenten dat haar ouders dat het minst verwachten. Haar strijd lust kan leiden tot vechtpartijen met broertjes of zusjes, en kan op school tot heel wat problemen aanleiding geven. In plaats van haar te straffen voor haar schijnbaar niet te beteugelen opvliegendheid of voor haar egoïstische houding, doen haar ouders er beter aan zich te verdiepen in de vraag waar die innerlijke verwarring precies vandaan komt. Zij verlangt er wanhopig naar om een goed kind te zijn, en dit betekent zonder mankeren dat zij zich moet gedragen op een manier die de goedkeuring van anderen kan wegdragen. Maar de neiging die zij heeft om de teugels voor zichzelf strak aan te halen kan veel te ver gaan, en onvermijdelijk komt er dan een moment dat zij de teugels weer moeten laten vieren. Hoeveer zij die zal laten vieren staat rechtstreeks in verband met de vraag hoe rigoureuze zij probeerde om haar eigen zelfexpressie te onderdrukken. Als haar ouders teveel de nadruk leggen op strikte gehoorzaamheid, zonder dat zij zelf ook maar iets in te brengen heeft, dan komt het vermoedelijk tot veel heftiger uitbarstingen, omdat in zo'n situatie haar toch al overontwikkelde geweten het nog eens extra te verduren krijgt. Freud noemde de stem van het geweten het superego, en Joanne heeft er een beetje teveel van. Iets presteren - op school, op artistiek terrein of op sportgebied - kan enorm waardevol voor haar zijn, omdat zij dan met anderen kan uitmaken wie de beste is, en dus recht kan doen gelden op de erkenning die zij nodig heeft. Tegelijk past het binnen het algemene kader van gedrag dat ieders goedkeuring kan wegdragen. Moedig haar aan om de drang

die zij heeft om zichzelf te willen laten gelden vorm te geven in situaties waarin zij concreet kan winnen, op een eerlijke en ridderlijke manier. Alleen zo is te vermijden dat zij opgroeit in een sfeer van schaamte over iets wat in feite een heel vitale en positieve kant van haar karakter is.

Stilletjes aanbeden willen worden

Joanne trekt zich soms terug in een eigen onzichtbare wereld, waar zij als een idool aanbeden wordt, en waar iedereen van haar houdt en haar lof toezwaait. Zij wil ontzettend graag dat zij speciaal en bijzonder is, en dat anderen van haar houden zoals zij is, zonder dat zij hun waardering hoeft te verdienen door zich netjes en goed te gedragen. Zij kan zich dus heel erg gekwetst voelen als liefde van bepaalde voorwaarden afhankelijk gesteld wordt - als genegenheid alleen maar getoond wordt als haar gedrag in orde is, en dat er alleen dan schouderklopjes uitgedeeld worden, maar dat er niet thuis gegeven wordt als zij haar ouders teleurstelt in de verwachtingen die ze van haar hebben. Dit soort emotionele manipulatie kan Joanne heel erg krenken, want zij wil vreselijk graag dat er onvoorwaardelijk van haar gehouden wordt. Maar zij vindt het ook heel moeilijk om toe te geven dat zij inderdaad de moeite waard is om van te houden zonder dat zij het hoeft te verdienen door iets praktisch te doen, ergens te helpen, of bij te springen. Het feit dat zij loyaal is, en graag iets voor een ander over heeft, sluit niet uit dat zij het heel leuk vindt om een veer op de hoed gestoken te krijgen, als dat toevallig gebeurt omdat zij probeerde om het iemand een beetje naar de zin te maken. Maar als aandacht en liefde gebruikt worden als betaling voor doen wat anderen willen, ondermijnt dat haar gevoel voor wat goed en wat fout is. Het tast innerlijk haar gevoel van eigenwaarde aan.

In haar fantasie verlangt zij er naar om een ster te zijn, en het is niet onmogelijk dat zij stilletjes de ambitie heeft om ooit een ontzettend grote en belangrijke figuur in de wereld te worden. Of dat er uiteindelijk van komt of niet - het gevoel een persoonlijke lotsbestemming te hebben is meestal wel een van de ingrediënten die nodig zijn om een grote

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

prestatie te leveren - het verlangen dat zij naar zo'n verheven status heeft is echt, gewoon omdat zij een prima kind is, beslist bijzonder is, en een streepje voor heeft op andere kinderen. Dat is zij uit zichzelf, en niet omdat zij iets gepresteerd heeft om zo'n goed oordeel te verdienen. Joanne moet werken aan een delicaat evenwicht. Wat zij op creatief terrein kan moet er uit komen (met alle waardering die dat geeft en de persoonlijke status die daarmee annex is), terwijl zij zich tegelijkertijd moet blijven realiseren dat zij puur als persoon al de moeite waard is, ook als zij helemaal geen buitengewone dingen zou doen. Moedig haar aan om zichzelf te waarderen als het unieke individu dat zij is. Maar help haar tegelijk beseffen dat zij een heel gewoon sterfelijk wezen is, net als ieder ander, en dat zij daarom energie in het leven moet stoppen, wil het haar tenminste geven wat zij er van verwacht. Als haar verteld wordt dat zij alleen aardig is als zij er op let wat een ander nodig heeft, zal het stuk in haar karakter dat zich als groots en belangrijk wil presenteren, op een indirecte manier naar buiten komen. Alles wat zij doet zal dan gekleurd worden door de stille behoefte die zij heeft om machtig te zijn en invloed te hebben. Joanne heeft het recht om prima en bijzonder te zijn, zonder dat zij er steeds iets voor hoeft te doen. Als zij met een beetje wijsheid en gevoel grootgebracht wordt, is zij absoluut in staat om haar behoefte aan zelfexpressie te integreren met haar net zo sterke behoefte om een bijdrage te leveren aan het geluk van anderen.

Het belang van zelf belangrijk te mogen zijn

Diep van binnen huist er dus een exhibitionist in Joanne die springlevend is, en er naar hunkert om aandacht te krijgen en aanbeden te worden, en die graag een speciale en verheven positie in het leven wil. Zij heeft intense en hartstochtelijke karaktertrekken, die haar behoorlijk wat problemen kunnen opleveren in haar jeugd. Dat komt omdat zij bang is dat anderen haar egoïstisch en een slecht kind zullen vinden, en beducht is dat degenen van wie zij afhankelijk is wat betreft haar gevoel van veiligheid, haar als niet o.k. zullen beschouwen. Maar als de vurige en dramatische kanten die zij heeft niet aan bod mogen komen, is er grote kans dat zij gaat

lijden onder heftige gevoelens van jaloezie ten opzichte van andere kinderen. Ook kan zij dan last krijgen van minderwaardigheidsgevoelens, en haar zelfvertrouwen kwijt raken. Het is ook mogelijk, dat haar opgehoopte wrokgevoelens over de beperkingen die zij zichzelf oplegt dan regelmatig tot een uitbarsting komen, en wel op een manier die alles op zijn kop zet, en hoogst afkeurenswaardig is. Zij moet zo nu en dan de kans krijgen om een beetje met zichzelf te pronken, zonder dat er meteen allerlei afkeuring en kritiek loskomt van haar ouders of van de rest van het gezin. Om dat te bereiken moet zij zich (tenminste zo nu en dan) vrij kunnen voelen van allerlei verwachtingen die haar naaste familie van haar heeft - in het bijzonder van allerlei onbewuste projecties die een rol spelen. Zij moet zich gewaardeerd weten als een heel gewoon kind, dat op z'n tijd ook best eens stout mag zijn. Zwaai haar in ruime mate lof toe, en kijk geregeld naar haar met bewonderende blikken, zonder haar daardoor een schuldgevoel op te dringen omdat zij die bewondering zo graag wil. Dat zal haar heel erg helpen om haar uiterst complexe karakterstructuur te leren begrijpen. Dan zal zij als zij groot is, en op weg om volwassen te worden, in staat zijn om eerlijker tegenover zichzelf en anderen te staan. Op die manier wordt het mogelijk om die heel verschillende kanten van haar karakter, die allemaal even sterk aanwezig zijn, op de meest positieve en levensbevestigende manier tot een eenheid te smeden.

Nog een paar belangrijke spelers

De spelers die tot nog toe beschreven zijn, geven stem aan de innerlijke dialoog die in Joanne plaatsvindt, en die heel wezenlijk is. Haar eerste, bewuste kijk op het leven is er bij betrokken, evenals allerlei verborgen, onbewuste krachten die, als ze herkend en geïntegreerd worden, iemands persoonlijkheid tot een afgerond geheel maken. Naast deze spelers laat de geboortehoroscoop nog enkele andere spelers op het innerlijk podium zien, die zich waarschijnlijk zullen laten horen als Joanne verder opgroeit. Zij worden hieronder kort beschreven.

Een kind dat van schoonheid houdt

Kies, fijngevoelig en voorkomend zijn, dat zijn de trefwoorden om de kern van Joannes karakter te beschrijven. Dat er genoeg rust om haar heen is heeft zij net zo hard nodig als eten en knuffelen. Zij heeft een afkeer van alles wat platvloers, laag bij de gronds of onbeschaafd is, zowel op het lichamelijke als in het emotionele vlak. Het is mogelijk dat in haar vroege jeugd het feit dat zij er niet tegen kan om lang aan de ruwe kanten van het leven blootgesteld te worden zal blijken, doordat zij voortdurend huilt of psychosomatische klachten krijgt. Zij heeft er heel veel moeite mee om begrip op te brengen voor onbeschaafd gedrag, en zulk gedrag te accepteren - niet alleen in anderen, maar ook in zichzelf. Van nature is zij fijngevoelig en zachtzinnig, en zij wil haar innerlijke opvatting van het begrip harmonie bevestigd zien in de buitenwereld. Als de wereld anders is dan dit beeld trekt zij zich terug in haar fantasie, en gaat zij proberen om situaties en mensen te vermijden die een bedreiging vormen voor de rust die zij zoekt. Zij kan het heel moeilijk hebben om zich teweer te stellen tegen broertjes of zusjes die wat geharder en agressiever zijn dan zij zelf, en die zich niet houden aan de regels van fair-play. Zij is in het bijzonder gevoelig voor uitbarstingen van emotioneel of fysiek geweld. Haar ouders, net als de rest van het gezin, mogen wellicht gewend zijn aan scheldpartijen of gegooi met borden, en die manier van kwaad worden helemaal niet zo serieus nemen, maar zelf zal zij dat soort gedrag nooit normaal vinden. Het beste zou zijn, als iedereen zijn best zou doen om de ergste uitwassen van een slecht humeur in haar nabijheid in te perken. Harde woorden, die in de hitte van het moment gezegd worden, zullen een geïrriteerde vader of moeder misschien weinig doen, maar Joanne heeft er heel, heel lang last van. Een echt lawaaierige, chaotische en agressieve sfeer in huis kan haar heel gemakkelijk lichamelijke ziek maken. Zij is beslist geen teer kasplantje, dat vertroeteld en tegen het volle leven beschermd moet worden. Wel moet zij weten dat er ergens - en bij voorkeur binnen het gezin - toch nog steeds vrede, hoffelijkheid en beschaafd gedrag te vinden is, zodat zij de wereld in kan trekken en op verken-

ningstocht kan gaan, terwijl zij weet dat haar thuis een vredig plekje wacht, waar zij weer op verhaal kan komen.

Een jonge estheticus

Joanne werd dus geboren met een natuurlijk gevoel voor schoonheid en juiste verhouding. Zij zal zich altijd prettig en tevreden voelen zolang zij voldoende vrede en harmonie in haar omgeving aantreft. Hoewel zij de dingen soms wat licht opneemt, en niet al te zwaar aan het leven tilt, is zij toch zeker niet oppervlakkig, want zij is behoorlijk intelligent, en begrijpt instinctief hoe anderen in elkaar zitten en wat ze nodig hebben. Maar zij voelt zich beslist niet op haar gemak op die plekken van het rijk der emoties waar diepte en duisternis heersen. Alles wat te primitief of te intens is jaagt haar angst aan, tenzij in de verpakking van een sprookje dat goed afloopt. Het is een zegen dat zij niet zo nodig de baas over anderen hoeft te spelen. Zij is in staat is om oprecht uiterst aardig te doen tegen haar broertjes en zusjes of vriendjes en vriendinnetjes, en tegenover vreemden gedraagt zij zich heel correct. Het leven zelf zal er op een goeie dag voor zorgen dat zij meer begrip en acceptatie leert opbrengen voor de ruwere kanten van de menselijke natuur (en die van haar zelf), want zij kan niet voor eeuwig in een droomwereld blijven rondwandelen. Maar hopelijk weten haar ouders en ook de rest van het gezin haar grote behoefte aan harmonie op prijs te stellen, en weten ze goed te reageren op het verlangen dat zij heeft naar kennis en handvaardigheid, en op de verfijnde smaak die zij heeft. Dat helpt haar om stap voor stap en in vertrouwen gewend te raken aan al die kanten van de harde werkelijkheid, die zij zo bedreigend vindt. Ook als belangstelling voor kunst en cultuur nu niet precies iets is waar het gezin zich bij voorkeur mee bezig houdt, probeer dan toch om Joanne bij het opgroeien in esthetisch, artistiek en intellectueel opzicht zoveel mogelijk te stimuleren. Hoe meer haar diepste behoeften en alles wat voor haar van levensbelang is onderkend worden door de mensen die haar na aan het hart liggen, des te gelukkiger zal zij zich voelen, en des te meer kans is er dat zij tot een compleet mens uitgroeit.

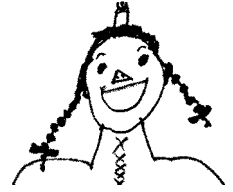

Onzichtbare hartstochten

Het feit dat Joanne van nature zo fijngevoelig is, kan het haar moeilijk maken om bij het opgroeien haar sterke hartstochten goed te hanteren. Ondanks haar grote behoefte aan harmonie kunnen haar emoties en alles waar zij zin in heeft behoorlijk sterk en ruw zijn, en allesbehalve beschaafd. Het is voor veel volwassenen al moeilijk genoeg om in het reine te komen met hun meer primitieve instincten, en er is kans dat Joanne heel wat begrip en steun van haar ouders nodig zal hebben bij haar pogingen om deze verborgen kanten van haar karakter in haar persoonlijkheid te integreren. Zolang zij nog jong is, zullen haar emoties op een uiterst natuurlijke manier naar buiten komen. Naarmate zij echter ouder, en meer en meer een individu wordt, zal zij steeds vaker de rauwere kanten van haar gevoelsleven en wat zij in dat opzicht nodig heeft voor anderen verborgen houden, en zelfs gaan ontkennen dat zij die heeft. Toch zijn dat soort basale instincten niet alleen gezond en natuurlijk - ze kunnen haar ook de nodige taaiheid en veerkracht geven als zij met externe druk te maken krijgt, of als er geprobeerd wordt misbruik van haar te maken. Deze onzichtbare kant van Joanne heeft ook een heel vitaal lichamen aspect, dat uiterst energiek is en een gezonde sensuele inslag heeft, en dat haar in staat stelt om in materieel opzicht van het goede van het leven te genieten. Als zij kan leren om dit meer aardse en menselijker stukje van zichzelf ook een plaatsje te geven, zal zij er meer zelfvertrouwen door krijgen, en zal zij bij conflicten voor zichzelf op durven komen. Ook wordt zij dan eerlijker en authentieker in de omgang met anderen. Haar ouders en de rest van het gezin zien Joanne, elk om een eigen reden, misschien liever als iemand die altijd aardig en inschikkelijk is, en steeds bereid het anderen naar de zin te maken. Maar zij heeft de ruwere, hardere en directere kant van haar karakter ook hard nodig, wil zij zich kunnen ontwikkelen tot een evenwichtig individu, dat op zichzelf durft vertrouwen.

De waarde van instinctief reageren op prijsleren stellen

Joannes beschaafde en vreedzame persoonlijkheid, die houdt van alles wat mooi is, vormt dus een schril contrast met eigenschappen die zij ook heeft, namelijk hartstochtelijk eigenzinnig kunnen zijn, en anderen als rivaal zien. De kans is groot dat zij deze laatste eigenschappen, als zij wat ouder wordt, in toenemende mate zal proberen te verstoppen. Zij is bang dat er niet van haar gehouden wordt als zij niet altijd aardig doet, aan alles en iedereen denkt, en diplomatiek te werk gaat. Zij heeft ook een aangeboren gevoel voor wat braaf zijn is, waardoor zij veel te kritisch tegenover haar eigen gedrag staat. Haar voorkomende manieren en haar fijngevoeligheid maken het heerlijk om bij haar in de buurt te zijn, maar het is beslist niet uitgesloten dat haar ouders en de rest van het gezin haar verzoenende instelling al gauw als iets doodgewoons beginnen te zien. Ook op school zal zij zich vermoedelijk al heel snel realiseren, dat pienter zijn en zich goed gedragen haar meer lof zal opleveren dan wild uitbundig of agressief te doen. Dat maakt de kans groot dat zij het de leraren op school naar de zin probeert te maken op een manier die haar natuurlijke spontaniteit onderdrukt, en die de vijandigheid van andere kinderen opwekt. Wat Joanne nodig heeft is dat zij er meer plezier in krijgt om een kind te zijn. Haar aangeboren fijngevoeligheid, die heel verfrissend en vertederend is, kan haar soms vroegtijdig selectief en terughoudend maken, waardoor zij zich isoleert van haar leeftijdgenootjes, en steeds minder in staat is om open en direct te reageren. Deze verborgen kant van haar karakter is in wezen echter een hele sterke kracht, die voor de vitaliteit, de gehardheid en de emotionele diepgang kan zorgen die zij zo hard nodig heeft. Het kan haar helpen om stevig met beide benen op de grond te blijven staan, terwijl haar geest en haar fantasie de hogere regionen van intellect en verbeeldingskracht doorkruisen, de plek waar zij zich als het er op aan komt het meest thuis voelt.

IV. EMOTIONELE BEHOEFTES EN PATRONEN IN RELATIES

De manier waarop we ons gelukkig voelen en het contact met anderen als voedend ervaren, verandert als we de weg van jeugd naar volwassenheid doorlopen. Alles wordt ingewikkelder, komt subtieler te liggen en eist meer verscheidenheid. Maar onze fundamentele emotionele behoeftes zijn een afspiegeling van het karakter dat we hebben, iets wat in wezen niet verandert. Elk kind heeft zijn eigen manier om emotioneel contact met anderen te zoeken, en daar iets aan te beleven. Dat strookt niet altijd met andere karaktertrekken, die een dominantere factor vormen.

Ik wil orde om me heen!

In overeenstemming met haar in wezen realistisch ingestelde karakter, dat maakt dat zij met beide benen op de grond staat, wil Joanne het liefst het gevoel hebben dat anderen een beetje orde en structuur aanbrengen, waardoor de wereld kan blijven draaien. Hoewel zij soms onbeheerst en humeurig is, weerspiegelt dit soort emotioneel gedrag in feite haar angst voor veranderingen die op til zijn. Op zulke momenten heeft zij er het meest aan als anderen kalm blijven en hun hoofd niet verliezen. Joanne heeft de neiging om emotionele zekerheid te zien als een soort lijm, waarmee de dingen in het leven elke dag weer opnieuw op een vertrouwde manier aan elkaar geplakt kunnen worden - 's ochtends bij het ontbijt met het gezin hetzelfde merk Cornflakes, 's middags dezelfde rondwandeling door het park, 's avonds hetzelfde ritueel bij het eten geven aan de poes. Rust, ergens mee vertrouwd zijn en praktische hulpvaardigheid zijn wezenlijke aspecten van wat zij nodig heeft, en wat zij op haar beurt ook aan anderen probeert te geven. Zij wil de zekerheid dat de mensen op wie zij gesteld is vandaag precies zo zijn als gisteren. Als anderen boos worden of zich op een onvoorspelbare manier gedragen wil zij dat zij in staat zijn om dat uit te leggen, want pas daarna kan het leven weer zijn gewone loop nemen, zoals het was vóór de crisis. Het belang van haar grote behoefte aan vaste rituelen en routines in haar contacten mag

nooit onderschat worden. Bij haar verloopt contact met anderen nooit impulsief - haar liefde en vertrouwen hebben tijd nodig om te groeien, en de mensen die haar na staan moet zij eerst leren kennen als betrouwbaar en consequent, onafhankelijk van uiterlijke omstandigheden.

Joannes behoefte aan stabiliteit en orde in haar emotionele wereld is zo groot, dat zij soms de onmogelijke garantie eist dat iedereen op wie zij gesteld is, er ook altijd voor haar is. Zij kan het Spaans benauwd krijgen en erg onzeker worden als zij niet voortdurend bevestigd ziet dat er van haar gehouden wordt. Zij legt ook enorm de nadruk op concrete blijken van liefde - niet alleen het fysiek uiten van genegenheid, maar ook het geven van cadeautjes en andere aardigheidjes, want daarmee wordt "bewezen", dat men van haar houdt. Zij voelt zich erg onzeker over het feit of zij die liefde wel "verdient", maar haar grote verlegenheid en angst om uitgelachen te worden zorgen ervoor, dat die twijfel zich vertaalt in een houding van "Bedankt, maar eigenlijk heb ik je niet nodig". Daarmee beschermt zij echter alleen maar haar grote kwetsbaarheid. Het is mogelijk dat haar ouders zich daarvoor voor de gek laten houden, en denken dat zij zelfstandiger en emotioneel onafhankelijker is dan in feite het geval is. Als zij zich echt onzeker van zichzelf voelt, is er kans dat zij de pogingen van anderen om dichterbij te komen koeltjes afwijst, liever dan het risico te lopen gekwetst te worden. Elk bewijs van oprechte belangstelling en waardering betekent echter heel veel voor haar. Spontane vriendelijkheid vergeet zij nooit, evenmin als een aanbod tot hulp waaraan niet meteen een prijskaartje hangt. Het allerbelangrijkste is dat Joanne relaties ervaart als een bron van orde en stabiliteit. Daarom heeft zij net zoveel continuïteit, betrouwbaarheid en eerlijke communicatie nodig als haar ouders, broertjes en zusjes en vriendjes of vriendinnetjes maar kunnen geven. Zij kan soms té serieus zijn over wat zij voelt, en lichtgeraakt over alles wat maar lijkt op plagerij of kritiek. Maar zij is van nature vriendelijk en goedhartig, en beleeft er oprecht plezier aan om anderen te helpen. Kwaadaardigheid en opzettelijk cru doen zal haar steeds opnieuw choqueren, omdat zoiets ver van

haar zelf afstaat: houden van en zich zorgzaam gedragen zijn voor haar synoniem. Oppervlakkige en veranderlijke genegenheid, liefde die van een aantal voorwaarden afhangt, en over-hartelijke aanhanke-lijkheidsbetuigingen zonder echte praktische hulp en steun doen haar pijn, en zij ervaart die als erg bedreigend. Zij bezit de klassieke deugden van loyaliteit en het anderen op een liefdevolle manier van dienst zijn, en verdient dat op dezelfde manier terug te krijgen.

Speciale behoeftes in relatie tot de ouders

De behoeftes met betrekking tot vader en moeder zijn niet hetzelfde - iets wat zijn basis niet alleen vindt in het duidelijk aanwezige biologische verschil tussen de ouders, maar ook in de eigen aard van het kind en de manier waarop het met elk van de ouders als persoon omgaat. Precies zoals het karakter van elk kind uniek is, en alleen van hemzelf, is dat ook het geval met wat een kind voelt en in emotioneel opzicht nodig heeft van ouders, broertjes of zusjes en vriendjes of vriendinnetjes. Als ze meer begrip krijgen voor wat zij nodig heeft, kan dat de leden van het gezin helpen om tenminste in een paar van haar fundamentele behoeftes te gaan voorzien. Ook kunnen ze er dan voor zorgen dat er een sfeer is die - om de woorden van Winnicott te gebruiken - kwalitatief "goed genoeg" is om het kind relaties te laten opbouwen met grotere innerlijke zekerheid en met meer vertrouwen.

Vader als bron voor creativiteit en inspiratie

Joanne heeft een beeld van haar vader dat in de eerste plaats gevoelig en poëtisch is - een omschrijving die past bij een kunstenaar, een profeet, een mysticus. Ook al voelt Joannes vader zich allesbehalve een kunstenaar of een mysticus, toch beleeft de dochter iets romantisch en iets mysterieus aan haar vader. In haar liefde voor hem zit een flink stuk idealisering. Sommige dochters willen dat hun vader een succesvolle held is, maar Joanne houdt van haar vader vanwege al diens menselijke onvolmaaktheden, en zij reageert onge-woon meelevend op verdriet of op een gevoel van

mislukking dat haar vader zou kunnen hebben. Joanne hoeft geen volmaakte vader - zij heeft een vader nodig met wie zij in emotioneel opzicht ge-noeg contact heeft om te weten te komen hoe haar vader echt is, en wat hij van het leven vindt. Het gevoel van mysterie dat voor Joanne om haar vader heen hangt kan heel wat creativiteit losmaken, want het zet haar verbeeldingskracht in werking, en laat haar verhalen rond haar vader creëren, waar allerlei magische elementen aan te pas komen. Ook al is het leven van haar vader aan de buitenkant prozaïsch en weinig opwindend, Joanne gelooft stiekem dat haar vader in werkelijkheid heel iemand anders is - een gefrustreerde kunstenaar of een miskend profeet. Dit soort romantisch gedroom is belangrijk voor Joanne, maar haar dromen moeten toch ook een beetje realistisch blijven. Dat kan bereikt worden door een stabiel emotioneel contact op te bouwen, dat haar in staat stelt om haar vader te ervaren als iemand die echt is, en dus ook zijn fouten heeft, en niet een soort vage, geheimzini-ge en ongrijpbare figuur. Als zo'n sterke emotio- nele band er niet is, is dat onvermijdelijk van in- vloed op de verwachtingen die ze heeft van de mannen, die later nog in haar leven zullen komen.

Omdat Joanne graag de innerlijke droomwereld van haar vader wil delen, is het uiterst belangrijk dat de tijd die vader en dochter met elkaar door- brengen kwalitatief van hoog gehalte is - ook als drukke werkzaamheden of problemen in het gezin veroorzaken dat vader en dochter elkaar niet zo vaak kunnen zien. Conflicten tussen haar ouders mogen nooit gebruikt worden als excuus om een stokje te steken voor de erg kwetsbare, maar sterke emotionele band tussen vader en dochter. Het is van het grootste belang dat Joannes vader zijn best doet om te zorgen dat deze emotionele band in stand blijft, ook als materiële problemen of familie- leden, die zich er mee bemoeien, dit bemoeilijken. Door samen met zijn dochter de wereld van de fantasie te verkennen ontdekt Joannes vader ook veel van het stuk creativiteit dat hij zelf heeft laten liggen - schilderen, verhalen lezen, samen naar mu- ziek luisteren, praten over zijn dromen en over hoe hij zich voelt. Joannes liefde voor haar vader gaat diep, en zij idealiseert hem. Dit idealiseren heeft

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

tegenwicht nodig in de vorm van heel veel gewoon menselijk contact, maar het is ook belangrijk dat Joanne samen met haar vader de kans krijgt om het landschap van diens innerlijk, met al zijn mysterieuze en magische elementen er in, te leren kennen. Ook al zullen er altijd ervaringen blijven die niemand ooit voor honderd procent met een ander kan delen, de bereidheid van de kant van de vader om die innerlijke wereld samen met zijn dochter te onderzoeken, zal Joanne beslist helpen om steeds meer vertrouwen te krijgen in haar eigen creatieve mogelijkheden.

Moeder als bron van emotionele kracht

Joanne heeft een beeld van haar moeder als iemand die grote emotionele diepgang bezit, en over veel kracht beschikt. Dit is een bijna mythisch beeld, want het meisje denkt dat haar moeder verborgen en geheimzinnige dieptes in zich heeft, en dat fascineert haar - en het maakt haar misschien ook wel een beetje bang. Het doet er niet toe of haar moeder moe is, onder stress staat of vindt dat ze helemaal niet over diepgang en kracht beschikt. Joanne ervaart haar niet alleen maar als "moeder", maar ook als een mysterieus wezen met bijna magische kenmerken. De dochter reageert op haar moeders emotionele behoeftes met een combinatie van grote loyaliteit, ontzag en een klein beetje angst. Heel diep in haar hart wil Joanne dat haar moeder een gecompliceerde vrouw is, ondefinieerbaar en onpeilbaar. De wereld die het meisje met haar moeder wil ontdekken gaat verder dan het oppervlakkige "Ik hoop dat je vandaag een leuke dag hebt, schat", waarmee het voor de meeste mensen emotioneel gezien wel ophoudt. Joanne is sensitief, en weet dat mensen veel ingewikkelder in elkaar zitten dan het lijkt. Hoe eerlijker het er op emotioneel gebied tussen moeder en dochter aan toe gaat, en hoe meer Joannes moeder in staat is om onder ogen te zien en te uiten wat ze werkelijk voelt - ook als die gevoelens intens en heftig en voor de goegemeente niet "acceptabel" zijn - des te beter zal Joanne bij het opgroeien in staat om haar eigen diepste gevoelens te begrijpen en ze op hun waarde te schatten. Dit geeft haar een stevige en gezonde basis om zichzelf te leren kennen. Zij zal dan later

in het leven verdraagzaam tegenover anderen staan, en begrip hebben voor het brede spectrum aan emoties dat bij mensen een rol speelt.

Joanne heeft een uiterst fijn gevoel voor de emoties van haar moeder die ze voor anderen verborgt, en het is mogelijk dat zij meer dingen aanvoelt dan waar haar moeder zichzelf van bewust is. Het geheim houden van minder mooie dingen die in het gezin spelen kan zij als kwetsend ervaren, en het kan haar zelfvertrouwen ondermijnen, want Joanne weet wanneer haar moeder haar voor de gek houdt - ook als haar moeder dat zelf niet eens in de gaten heeft. Onderdrukte wrok of boosheid merkt zij alsof zij het luid op de radio hoort, en zij kan het daar heel erg benauwd van krijgen. Joanne is niet bang voor de diepgang van haar moeder - maar wel als haar moeder erover zwijgt, of er niet over wil praten. Het meisje hoeft geen moeder die altijd leuk, aardig en beleefd is. Zij houdt van haar moeder omdat ze iets mysterieus heeft, en een diepgaand, rijk gevoelsleven, en zij bewondert haar daarom - ook als die gevoelens soms erg primair en ongepolijst zijn. Omdat Joanne haar moeder ervaart als een erg krachtige figuur, is elke vorm van emotionele manipulatie (zoals broeierige stiltes, die bedoeld zijn om het meisje te straffen als zij iets verkeerd heeft gedaan), onnodig bedreigend. Joanne ziet haar moeder ook als iemand die in emotioneel opzicht sterk is, niet als iemand die hulpeloos is en zich in de rol van slachtoffer laat duwen. Zij kan er dan ook heel erg van in de war raken als ze een vals vertoon van martelaarschap ziet. De band tussen moeder en dochter heeft een zeldzaam en bijzonder niveau van elkaar emotioneel goed aanvoelen, en kan voor beide een bron zijn van grote helende kracht, begrip en compassie. Daarom moet deze relatie altijd in het volle daglicht staan, en mogen er geen schaduwen over vallen. Deze band geeft Joanne de kans te ontdekken, dat haar eigen sterke emoties en hartstochten een rijk en waardevol bestanddeel vormen van haar eigen bestaan als vrouw.

- - -

V. ANGSTEN EN ONZEKERHEDEN

Elk kind ervaart, net zoals elke volwassene, angst - angst voor dingen en situaties die bij het "echte" leven horen, en angst voor allerlei dingen die 's nachts komen opdemen, iets wat bij daglicht vreemd en absurd lijkt. Angst vormt een krachtige motor in alle mensen. Het kan negatief werken, ons in het defensief brengen en ons gesloten maken, niet meer open naar het leven toe. Het kan ook positief werken, en krachten en talenten tot ontwikkeling brengen die aanvankelijk voor zelfbescherming gebruikt worden, maar die later een belangrijke functie in onze persoonlijkheid kunnen vervullen. Bij een kind is angst nog niet gekristalliseerd tot allerlei versterkte defensiemechanismes, die er de oorzaak van zijn dat zoveel volwassenen belangrijke kanten van hun karakter blokkeren. Wie met inzicht kan reageren op de paniek van een kind bespaart het de vele jaren, waarin hij of zij anders als volwassene zou moeten worstelen met diep ingesloten verdedigingspatronen. Meer nog, angst die een kind heeft kan wijzen op diepliggende archetypische kwesties, die, als ze in een geest van begrip en meelevens benaderd worden, in feite de bron zijn van ontluikende talenten, creatieve mogelijkheden en een eigen identiteit als individu. Wat voor de een gezond is, is voor de ander ongezond, en wat bij het ene kind angst oproept, daar gaat het andere kind spelenderwijs mee om. Maar toch ondergaat elk kind zijn persoonlijke angsten al echt, objectief en bedreigend - of ze nu van buiten of van binnen komen. Om zulke angsten als dwaasheid te bestempelen helpt niet alleen niet - het werkt ook ronduit destructief. Voor het kind is het helemaal geen dwaasheid. Zijn angsten vormen niet alleen een afspiegeling van belangrijke dingen die hem of haar innerlijk bezighouden, ze zijn ook een aanwijzing voor onbewuste conflicten die binnen het gezin spelen, conflicten waarmee de volwassenen niet in contact staan, maar het kind des te meer. Het met open oog en hart luisteren naar de angsten van een kind kan, in een periode waarin het leven vorm gaat krijgen, er voor zorgen dat het kind krijgt wat elk menselijk wezen het meest nodig heeft - een gevoel dat zijn of haar werkelijkheid, zo onvoorspelbaar en vol dreiging, maar ook vol schoonheid,

vreugde en betekenis, serieus genomen wordt. Angst maakt altijd minder bang als die met anderen gedeeld kan worden, en niet alleen onder ogen gezien hoeft te worden.

De angst om anders dan anderen te zijn

Hoewel zij primair gericht is op wat anderen voelen en nodig hebben, heeft Joanne een grote behoefte om te uiten wat hij voelt, waarover zij fantaseert en hoe zij de dingen ziet. Zij heeft een vruchtbare en kleurrijke verbeelding, en de drang om haar innerlijke wereld zodanig vorm te geven dat anderen die ook kunnen zien en begrijpen is een van haar meest fundamentele drijfveren. Maar als zij ouder wordt kunnen er heel wat problemen rijzen rond die vormgeving, want zij voelt instinctief het dilemma aan dat daar waarschijnlijk aan vast zit. Elk direct blijk van een onafhankelijk individu zijn geeft immers direct aan dat je je onderscheidt van iemand anders. Het betekent ontegenzeggelijk dat iemand een eigen en hoogst persoonlijke identiteit heeft. Diep in haar hart beseft Joanne dit, en is zij bang voor de kritiek en de afgunst van haar omgeving. Zij is ook bang om in een isolement terecht te komen, omdat zij anders is dan de rest. Om je innerlijk leven aan de blik van anderen bloot te stellen is in principe voor iedereen een heel ding, en angst voor de consequenties daarvan is vaak de reden dat veel mensen in hun creativiteit "geblokkeerd" raken. Joanne is er zich sterk bewust van dat creatief zijn in wezen betekent een individu zijn, en het zijn van een individu brengt mee dat je een scheiding aanbrengt tussen jezelf en de ander. Hoewel zij er erg naar verlangt om zichzelf te uiten, kan zij toch op een onbegrijpelijke manier haar interesse ergens in verliezen, en ophouden met iets creatiefs waar zij mee bezig is, of verklaren dat zij iets "echt niet kan". Of zij doet gewoon met alle anderen mee, en weigert ook maar iets te doen wat haar zou onderscheiden van de rest van het gezin of van haar leeftijdgenootjes.

Als zij ouder wordt is er kans dat zij bepaalde, voor haar karakteristieke verdedingsmechanismes gaat ontwikkelen, om haar angst om zichzelf te laten zien te verminderen.

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

Het is mogelijk dat zij contacten met andere kinderen, die zelfverzekerder met hun creativiteit omspringen, als redmiddel zal zien, in de hoop dat zij door dat contact op een of andere manier een glimp zal kunnen opvangen van de toverwereld van de fantasie, zonder het risico dat zij zichzelf moet laten zien. Het kan ook zijn dat zij wegen tot zelf-expressie vindt die wel technische vaardigheid laten zien, maar waarbij echte emotionele betrokkenheid ontbreekt, evenals een persoonlijke noot. Haar tekeningen zijn dan leuk, maar niet origineel, en de verhalen of gedichten die zij maakt zijn conventioneel en aan de veilige kant - alsof zij vastbesloten is om alleen dingen te maken die schouderklopjes opleveren, en waar geen bedreiging van uitgaat. Zij moet aangemoedigd worden om meer spontaniteit te leggen in wat zij maakt, want haar angst voor kritiek en afwijzing kan elke echte uiting van originaliteit verstikken.

Joanne is ook geneigd om het succes van haar inspanningen op creatief terrein te verwarren met het antwoord op de vraag of zij wel de moeite waard is om van te houden. Zij is heel erg bang om afgewezen te worden, en koestert heel veel twijfel over wat zij zelf nu eigenlijk precies waard is. Zij is daarom in staat om haar talenten te gebruiken om de liefde en de waardering van anderen te kopen. Maar dat veroorzaakt alleen maar nog grotere angst, omdat zij zich dan gedwongen voelt daar zonder ophouden mee door te gaan. Zij wordt ontzettend bang bij de gedachte dat als zij dat niet doet, zij als ongewenst beschouwd zal worden, en alleen zal komen te staan. Er is kans dat zij elke vorm van kritiek op haar inspanningen - hoe terecht ook, en hoe vriendelijk ook gebracht - opvat als een ernstige persoonlijke afwijzing, en het is niet uitgesloten dat zij daarop reageert door zich terug te trekken, en het niet opnieuw wil proberen. Zij voelt zich ook diep gekwetst door jaloerse opmerkingen. Zij heeft de neiging die te zien als een blijk dat ze haar niet sympathiek vinden, en niet als een indirect bewijs dat zij iets goeds gepresteerd heeft. Ook haar ouders moeten zich afvragen of ze zelf ergens niet een beetje jaloers op Joanne zijn. Dat gevoel op zichzelf is iets heel natuurlijks, maar als ze zich dat niet realiseren, kan dat tot scherpe kritiek leiden, of

tot een pijnlijk gebrek aan enthousiasme voor alles wat zij probeert.

Een individu worden gaat niet vanzelf

Achter Joannes strikt persoonlijke verdedigingsmechanismes ligt een fundamenteel dilemma, dat alle mensen kennen: de behoefte van het individu om ook echt een individu te zijn - en de consequenties die dat heeft. Zelfexpressie is nodig, voor iedereen, en zeker voor Joanne, en voor haar misschien zelfs meer dan voor iemand anders. Hoe goed zij zich ook met anderen kan identificeren, het leven zal haar alleen dan plezier geven, en alleen dan zin en betekenis voor haar hebben, als zij het gevoel heeft dat zij zelf ook iets unieks kan bijdragen. De angsten die zij heeft zijn, verrassend genoeg, heel reëel. De voornaamste daarvan is afgunst - en in het kielzog daarvan, afwijzing - van anderen. Afgunst is een eigenaardige menselijke emotie, die soms echter heel creatief kan uitwerken. Het helpt ons immers om ons bewust te worden van wat we als belangrijk zien, en het spoort ons aan om harder te vechten voor wat we willen. Jaloersheid van anderen is ook het onvermijdelijke gevolg van de durf om uit te stijgen boven wat de massa wil, en te laten zien dat je een unieke, onafhankelijke geest hebt. Net zoals ouders jaloers kunnen zijn als een kind op eigen benen gaat staan, zo kan ook een groep overstuur raken als een groepslid uit het collectief stapt. Afgunst kan dus ook iets lelijks zijn, iets dat aan je vreet, en dat als wrevel naar buiten komt, met de wens om de persoon die er de oorzaak van is, kapot te maken. Joanne is zich instinctief bewust van de problemen die uit jaloersheid voortvloeien. Elke poging die zij doet om onafhankelijk en origineel voor de dag te komen roept een diepliggende angst wakker, dat iemand haar daarvoor straks een rekening zal presenteren.

Toch zal zij er in moeten slagen om door die barrière van angst heen te breken, en wegen moeten vinden om de levensenergie die in haar borrelt naar buiten te brengen. Anders loopt zij het gevaar om zelf ernstige problemen te krijgen, en jaloers te worden op iedereen die de vrijheid om zichzelf te zijn, iets wat zij zelf ook zo graag wil, al hebben

gevonden. Daarom kunnen haar ouders een enorme hulp betekenen door echte en enthousiaste belangstelling te tonen voor alles waar zij graag mee bezig is, en waar creativiteit een rol bij speelt. Interesse en enthousiasme tonen is echter niet hetzelfde als druk uitoefenen. Het zou Joanne diep kwetsen, en haar zelfvertrouwen erg aantasten, als haar ouders zouden proberen om hun eigen aspiraties, die nooit aan bod kwamen, nu te verwezenlijken via de creatieve prestaties van hun kind. Ook artistiek uitblinken is hier geen doelstelling - het is helemaal niet van belang als Joanne een middelmatig talent zou blijken te zijn op het gebied van schilderen of schrijven. Wat echt telt is haar vreugde en opwinding tijdens het creatieve proces. Het gevoel van ontdekken wie zij is, wat haar twijfel aan zichzelf heel erg kan verminderen, dat is belangrijk. Het mysterie dat we creativiteit noemen is niet beperkt tot de specifiek artistieke terreinen van het leven. Het levensproces zelf is een en al creativiteit, tenminste, als we er in slagen om daar iets van ons zelf, van ons unieke wezen, aan toe te voegen. Het ontdekken van deze mogelijkheid, dat je je met je hele wezen in het leven kunt storten, is wat Joanne het hardst nodig heeft. Het is te hopen dat zij de ogen van haar ouders kan gebruiken als een spiegel om te zien dat zij een bijzonder kind is, en heel waardevol, en dat haar ouders hun liefde niet afhankelijk stellen van te leveren prestaties. Want alleen dan kan zij het nodige zelfvertrouwen ontwikkelen om haar eigen unieke en creatieve levensweg te vinden.

VI. KIJKEN NAAR DE TOEKOMST

Elk kind heeft een uniek aantal mogelijkheden, die het beste tot ontwikkeling gebracht kunnen worden als het bij de opvoeding als individu benaderd wordt. De meeste kinderen moeten het echter "doen" met wat de plaatselijke scholen bieden. In het Westen bestaat opvoeding, en dat past bij onze hedendaagse kijk op de wereld, in de eerste plaats uit het aanleren van praktische vaardigheden en

allerlei specifieke kennis. Afgezien van de vraag of deze benadering wel voor ieder kind goed is, of zelfs "juist" genoemd kan worden als men deze kwestie in filosofisch of moreel opzicht wat breder bekijkt, het blijft een feit dat kinderen hun individuele mogelijkheden in hoge mate ondergeschikt moeten maken aan wat er van hogerhand voorgeschreven wordt. Sommigen hebben hier geen moeite mee, anderen ook niet, maar moeten dan wel zichzelf geweld aan doen. Weer anderen spelen maar weinig klaar, eenvoudigweg omdat ze onmogelijk tegen zichzelf in kunnen gaan. Er zijn natuurlijk scholen, die bij het lesgeven de nadruk leggen op een meer holistische kijk op de wereld, of meer gebruik maken van de verbeeldingskracht en de creatieve mogelijkheden die kinderen hebben. Maar die scholen kosten dan vaak meer dan veel ouders zich kunnen veroorloven. In ieder geval is het aangeboren individuele karakter enorm sterk aanwezig. Dat maakt dat elk kind, wat voor beperkingen er bij de opvoeding ook mogen zijn, vertrouwen kan leren krijgen dat hij of zij juist dat pad in het leven zal vinden, dat bij hem of haar past. Tenminste, als er genoeg begrip van de kant van de ouders is, en als de talenten die hij of zij van nature heeft, genoeg gestimuleerd worden.

Een holistische benadering van kennis

Joannes voornaamste doel, waar zij de meeste energie in steekt en het meest bij betrokken is, zijn andere mensen. Maar in feite vindt zij de hele wereld een interessante plek, en alles wat daar gebeurt is voor haar de moeite van het bestuderen waard. Als zij groter wordt is er kans dat zij speciaal belangstelling krijgt voor allerlei "grote" sociale en politieke onderwerpen, want haar interessegebied verbreedt zich en wordt steeds groter. Haar onderzoekende geest en de wens om alles in een breed perspectief te zien, maken haar vermoedelijk tot een energieke en levendige leerling op school. Haar behoefte om met anderen te praten over haar ideeën en meningen komt het best tot zijn recht in een klas, waar gelegenheid is voor debat en discussie. Iets leren is voor haar alleen maar een uiterst positieve ervaring, waaraan maar één bezwaar kleeft - dat zij veel onderwerpen te beperkt vindt en veel

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE voor Joanne K. Rowling

leraren bekrompen. Zij kan maar moeilijk verteren dat er allerlei afgezaagde opvattingen verkondigd worden, waar iedereen nog achter staat, maar die in feite allang achterhaald zijn. Omdat zij intuïtief aangelegd is, en haar verbeeldingskracht weet te gebruiken, is het mogelijk dat zij verveeld en rusteloos wordt als een leraar naar haar smaak te bekrompen is, of als een bepaald vak niet met visie gegeven wordt. Vooral kennisgebieden waar ook nog een speculatief element aan te pas komt, en waar je soms op een creatieve manier moet gissen naar het hoe en waarom vindt zij uitermate boeiend, hoewel zij niet altijd bereid is om er ook zo hard voor te werken als eigenlijk nodig is. Zij moet mentaal voortdurend gestimuleerd worden, wil het beste uit haar onderzoekende en rusteloze geest naar boven komen. Als dat in de klas niet kan, dan heeft zij beslist lessen buiten schoolverband nodig, of een hobby om haar nieuwsgierigheid en enthousiasme weer op te wekken.

Het feit dat Joanne zo open en ontvankelijk is, maakt dat de persoonlijke band die zij met een leraar heeft sterk haar resultaten op school zal beïnvloeden. Een reusachtig grote en onoverzichtelijke school is zeker niet goed voor haar, want haar verlangen om iets te leren staat of valt met de kwaliteit van de mensen die les geven. Een kleinere school, waar plaats is voor persoonlijke aandacht en belangstelling heeft daarom de voorkeur boven een school waar weliswaar hoge maatstaven wat onderwijs betreft worden aangelegd, maar waar zij verdwijnt in de massa. Het belangrijkste is dat het feit dat zij de dingen goed op een rijtje kan zetten, en in allerlei dingen voorop loopt, onderkend en gesteund wordt. Zij kan verstandelijk heel goed met allerlei begrippen omgaan, maar zij moet ook de ruimte hebben om goed over allerlei zaken na te kunnen denken. Hoe breder de leerstof is, en hoe soepeler de leraar, des te prettiger zal zij zich op school voelen. Het deelnemen aan activiteiten buiten school, waardoor zij nog meer opsteekt - lid worden van een club of van een vereniging, of meedoen aan een extra serie lessen ergens over - kunnen hier ook helpen. Reizen en kennis maken met andere talen en culturen betekenen een prikkel voor haar nieuwsgierigheid naar het leven en naar

andere mensen. Het allerbeste zou zijn als er ook binnen het gezin activiteiten op geestelijk en intellectueel terrein ontplooid zouden worden, en dat men daar net zoveel waarde zou hechten aan iets leren en iets nieuws onderzoeken als aan de meer praktische kanten van het leven.

Een stempel op de wereld drukken

Hoewel de jeugd nu niet precies de meest geschikte tijd is om na te denken over de vergankelijkheid van het leven, is Joanne zich sterk bewust van het feit dat de tijd vliegt, en dat het van groot belang is om iets zinnigs te doen met de energie die zij heeft. Naarmate zij volwassener wordt zal zij zich ambitieuzer tonen. Zij beseft dat zij zich een positie moet verwerven, of dat zij als deskundige op een bepaald terrein erkend moet worden. Alleen dan kan zij een stempel op de wereld drukken, en de wereld in een betere situatie achterlaten dan waarin zij die aantrof. Deze onweerstaanbare behoefte kan haar echter dikwijls diep ontevreden maken. Dat duurt totdat zij uiteindelijk een beroep vindt waarin zij kwijt kan wat zij zelf als waardevol ziet, en niet wat anderen belangrijk vinden. Het is de enige manier waarop zij een nuttige bijdrage aan de wereld om haar heen kan leveren. De onuitputtelijke bron van fantasie waarover zij beschikt zal haar altijd vitaal houden, en haar helpen om optimistisch te blijven. Zij zal altijd kleur in haar leven weten te brengen, hoe banaal en beperkt haar omstandigheden ook mogen zijn. Als zij volwassen wordt zal haar behoefte aan een uitdaging haar eerder doen kiezen voor een beroep dat haar zinvol lijkt, dan dat zij alleen maar in maatschappelijk opzicht succes wil hebben. Zij is heel erg op zoek naar zin en inspiratie, en daarom is er kans dat zij het tijdens het opgroeien nogal eens in allerlei verschillende richtingen zoekt. Maar juist daardoor zal zij het vertrouwen krijgen om via een zelfgekozen werkterrein te tonen wat zij waardevol in het leven vindt, en hoe zij over bepaalde zaken denkt. Als er iets is waar haar ouders baat bij kunnen hebben, dan is het door te beseffen dat Joanne zich er nooit mee tevreden zal stellen om deel te blijven uitmaken van het sociaal-economische milieu waaruit zij voortkomt, en ook geen aanhanger zal worden

PSYCHOLOGISCHE KINDERANALYSE
voor Joanne K. Rowling

van de sfeer waarin zij werd grootgebracht. Zij zal er altijd naar streven om verbeteringen op het verleden aan te brengen. Maar deze ontevredenheid wil op geen enkele manier zeggen dat familie of milieu tekort geschoten zijn. Het is het gevolg van haar eigen beweeglijke geest. Die wil naar boven, en is altijd op zoek naar een hoger gelegen plek in de maatschappij, van waaruit zij echte en duurzame veranderingen tot stand kan brengen. Omdat zij het als volwassene nodig heeft om te voelen dat zij iets blijvends tot stand heeft gebracht - hoe minimaal op zichzelf ook - moet zij altijd aangemoedigd worden om zo hoog mogelijk te mikken. Maar dat moet dan wel op een door haar zelf gekozen doel zijn (ook al is dat regelmatig weer iets anders), en niet een doel dat door anderen is uitgezocht. Zij zal er zelfvertrouwen door krijgen, en voldoening ontleen aan het feit dat zij iets gedaan heeft wat de moeite waard is. Als zij volwassen is zullen haar ogen zich niet alleen meer richten op haar eigen ambities, maar zal zij ook zorgen dat anderen er van mee profiteren, want zij beseft dat zij deel is van een groter geheel.

VOOR DE UITLEG GEBRUIKTE ASTROLOGISCHE GEGEVENS:

naam: **Joanne K. Rowling** (v)

geboortedatum: **31 juli 1965**
in **Yate, ENG (UK)**

lengte **2w25** breedte **51n32**

kloktijd: **11:45**

U.T.: **10:45**

sterrentijd: **07:10:43**

methode **Liz Greene**

huizensysteem **Placidus**

2-Apr-2010

PLANEETSTANDEN

planeet	teken	graad		beweging
☉ Zon	Leeuw	8♌00'17	in huis 10	direct
♃ Maan	Maagd	19♍41'32	eind van huis 11	direct
☿ Mercurius	Leeuw	29♌59'48	in huis 11	direct
♀ Venus	Maagd	7♍02'44	in huis 11	direct
♂ Mars	Weegschaal	17♎44'19	in huis 1	direct
♃ Jupiter	Tweelingen	22♊20'45	in huis 9	direct
♄ Saturnus	Vissen	16♋20'24	in huis 5	retrograde
♅ Uranus	Maagd	12♍54'40	in huis 11	direct
♆ Neptunus	Schorpioen	17♏13'59	in huis 2	stationair (D)
♇ Pluto	Maagd	14♍46'12	in huis 11	direct
♁ Maansknoop	Tweelingen	10♊46'42	in huis 9	retrograde
♁ Cheiron	Vissen	22♋00'19	in huis 6	retrograde

Planeten in het eind van een huis worden geduid in het volgende huis.

HUIZENVERDELING

Ascendant	Weegschaal	12♎27'23	Descendant	Ram	12♈27'23
2de huis	Schorpioen	7♏45'19	8ste huis	Stier	7♉45'19
3de huis	Boogschutter	9♐16'00	9de huis	Tweelingen	9♊16'00
Nadir	Steenbok	16♑18'05	Midhemel	Kreeft	16♋18'05
5de huis	Waterman	21♒33'04	11de huis	Leeuw	21♌33'04
6de huis	Vissen	20♋09'43	12de huis	Maagd	20♍09'43

MAJEURE ASPECTEN

Zon VIERKANT Neptunus 9°14	Jupiter VIERKANT Uranus 9°25
Zon SEXTIEL Maansknoop 2°45	Jupiter VIERKANT Pluto 7°34
Maan VIERKANT Jupiter 2°38	Jupiter VIERKANT Cheiron 0°20
Maan OPPOSITIE Saturnus 3°20	Saturnus OPPOSITIE Uranus 3°25
Maan CONJUNCT Uranus 6°47	Saturnus DRIEHOEK Neptunus 0°53
Maan SEXTIEL Neptunus 2°27	Saturnus OPPOSITIE Pluto 1°33
Maan CONJUNCT Pluto 4°55	Saturnus VIERKANT Maansknoop 5°33
Maan VIERKANT Maansknoop 8°55	Saturnus CONJUNCT Cheiron 5°40
Maan OPPOSITIE Cheiron 2°18	Uranus SEXTIEL Neptunus 4°19
Mercurius CONJUNCT Venus 7°03	Uranus CONJUNCT Pluto 1°52
Venus OPPOSITIE Saturnus 9°17	Uranus VIERKANT Maansknoop 2°08
Venus CONJUNCT Uranus 5°52	Uranus OPPOSITIE Cheiron 9°05
Venus CONJUNCT Pluto 7°43	Neptunus SEXTIEL Pluto 2°28
Venus VIERKANT Maansknoop 3°43	Neptunus DRIEHOEK Cheiron 4°46
Mars DRIEHOEK Jupiter 4°35	Pluto VIERKANT Maansknoop 4°00
Mars DRIEHOEK Maansknoop 6°58	Pluto OPPOSITIE Cheiron 7°13
Jupiter VIERKANT Saturnus 6°00	Mars CONJUNCT Ascendant 5°17

De getallen geven de orb aan. d.w.z. de afwijking van de exacte aspecthoek.